

ГОДИНА 1995.
YEAR 1995.

95-001-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ
АЛЕКСАНДРУ С. ЛУКАШЕНКУ

Сарајево-Пале, 7. јануар 1995. године
Поштовани господине Председниче,

Пружила ми се ретка и драгоцена прилика да Вам пошаљем писмо. Наиме, у посети нашој земљи, Републици Српској, налазе се чланови Парламента Белорусије генерали Павлав и Бачкаров, са послаником у руској државној Думи Сергејем Бабурином. Наша је велика жеља и потреба да их једног дана примите, заједно са г. Тодором Дутином, нашим званичним представником у Москви. Желели бисмо да господин Тодор Дутина буде наш званични представник и за Белорусију. Верујемо да долази време кад ће између наше две земље бити потребе за интензивном привредном, културном и политичком сарадњом, па се намеће потреба да наш представник у Москви буде на располагању Вашој влади ради комуницирања са нама.

У нашим најхрабријим маштањима ми замишљамо да ће Белорусија бити прва земља која ће признати Републику Српску као независну државу. Наиме, наша држава улази у четврту годину свога постојања. Ми смо се на основу универзалнога права на самоопредељење изборили за своју државу након незаконитог отцепљења Босне од Југославије. Верујемо да сте пратили развој ове наше кризе и да код Вас имамо потпуно разумевање.

Мислимо, господине Председниче, да је већ дошло време за прве кораке у нашим односима. Поред нашег представника у Москви, који би био и наш представник у Минску, време је да Белорусија отвори своју сталну мисију на Палама у Републици Српској. Било би добро ако би у Вашој Мисији био један дипломата, један новинар и један војни официр. Тако бисте и Ви и Ваша јавност били у потпуности упознати са правим стањем ствари.

Верујемо да би депутати Лавлов, Бачкаров и Бабурин, заједно са Тодором Дутином, ако бисте могли да их примите, дали сва неопходна обавештења Вашој Екселенцији и сарадницима, па би након тог пријема дошли на ред и други облици сарадње, све до Ваше посете нашој земљи.

Примите, молим Вас, изразе дубоког поштовања и пријатељства,

Ваш,

др Радован Карацић
Председник Републике Српске

95-001-p

REPUBLIC OF SRPSKA
CABINET OF PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS
ALEKSANDAR S. LUKASHENKO

Sarajevo-Pale, 7 January 1995

Dear Mr President,

A rare and valuable opportunity has been offered to me to send you a letter. Namely, our country the Republic of Srpska, is being visited by the members of parliament, generals Pavlov and Bachkarov, with the Russian MP Sergey Baburin. Our great wish and need is that you receive them one day, together with Mr Todor Dutina, our official representative in Moscow. We would like Mr Todor Dutina to be our official representative for Belarus too. We believe that a time is coming when our two countries will need an intensive economic, cultural, and political co-operation, and therefore a need is arising that our representative in Moscow should be at the disposal of your Government for communication with us.

In our boldest fantasies we imagine that Belarus will be the first country that will recognise the Republic of Srpska as an independent state. Namely, our state is entering the fourth year of its existence. We have been on the basis of a universal right for self-determination fighting for our state after the illegal secession of Bosnia from Yugoslavia. We believe that you have been following the development of our crisis, and having a perfect understanding for us.

We think, Mr President, that a time has come for the first steps in our relations. In addition to our representative in Moscow, who would also be our representative in Minsk, it is time Belarus should open its permanent mission at Pale in the Republic of Srpska. It would be good if your mission were composed of one diplomat, one journalist, and one military officer. In this way you and your public would be completely acquainted with the actual state of things.

We believe that the deputies Lavlov, Bacharov, and Baburin, together with Todor Dutina, if you could receive them, would give all the necessary information to Your Excellency, and your associates, so that after this reception other forms of co-operation would have their turn, until your visit to our country.

Mr President, please accept expressions of deep respect and friendship.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО
ПРЕДСЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОРИСУ Н. ЈЕЉЦИНУ

Сарајево-Пале, 7. јануар 1995. године

Драги господине Председниче,

Поново ми се пружила прилика да Вам пишем, и поводом празника Христовог Рождества пожелим све најбоље.

Са бригом пратимо невоље које имате са Чеченијом. Ми смо исувише мали да бисмо давали мишљења и сугестије, али слободно можемо да изразимо своје саосећање и разумевање стања у коме се налази Ваша велика земља. Увек смо мислили да је разарање Југославије у ствари било полигон за сличне акције против Русије. Но, Русија зна како ће да реши своје кавкаске проблеме који нису од јуче.

Кад се не би радило о Кавказу, и о Русији и њеним обавезама велике земље, човек би могао да помисли да би најбоље решење било да Руси који живе у Чеченији узму свој део територије, чеченску територију сведу на малу меру, а затим им дозволе сецесију. То би у неким аспектима, кад су други суседи у питању, могао да буде добар преседан, јер би се Русији вратиле њене велике територије и народ, који су неоправдано запали у друге републике, које су сада државе, али би могао у другим аспектима да буде и лош преседан, јер би могао друге да охрабри да се отцепе.

Желим да знате да су све наше симпатије на Вашој страни и да смо уверени да ћете и Ви и Русија из ове кризе изићи много јачи.

Хтео бих да Вас подсетим на нас и нашу жељу да имамо сталне контакте, те да би у том смислу било добро да се на Палама установи стална Мисија Руске федерације, састављена од дипломате, новинара и војног официра. Такође желим да вас подсетим да би сада било право време да Русија појача своје војно присуство на Балкану, јер ми Срби не бисмо на својој територији прихватили друге снаге, осим руских и, евентуално, украјинских. Ако процењујете да је то за Русију корисно, мислим да Русија може да понуди Уједињеним нацијама своје трупе, које су сада потребне за раздвајање снага у сукобу.

Мислимо, господине Председниче, да већ треба рачунати на међународно признање наше Републике Српске, јер је очигледно да наша држава постоји већ четврту годину, као и да није више могуће замислити целу Босну као једну државу. Брзо признање Републике Српске би обесхрабрило Муслимане у њиховим агресивним намерама, и они би морали да одустану од рата за целу Босну. Знамо да Русија не може да повлачи такве потезе без договора са савезницима, и да би таква њена акција била изненађење. Али, баш то изненађење би могло да буде нови моментум у решавању ове кризе.

Прекид непријатељстава на четири месеца, који смо прихватили, требало би да протекне у условима у којима смо једнако третирани. То јесте, Југославија би требало да укине санкције против нас, јер наши непријатељи нису под санкцијама, а нас санкције

исцрпљују.

И даље мислимо да се без Русије ова криза не може решити, па прижељкујемо да именујете неку високу личност, која би посредовала и била пандан господину Картеру. Верујемо да ће на крају Русија и Америка одлучити, заједно са странама у сукобу, какво решење треба да буде прихваћено. Можда ће, због утицаја на Хрвате, у томе учествовати и Немачка.

Желимо Вам, господине Председниче, све најбоље, и молимо Вас да све што желите да нам сугеришете упутите преко нашег представника у Москви, господина Тодора Дутине, о коме Ваши најближи сарадници, посебно, г. Батурин, знају.

Примите, поново, изразе љубави и оданости руководства и народа Републике Српске,

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
др Радован Караџић

95-002-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

PRESIDENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
Mr YELTSIN

Sarajevo-Pale, 7 January 1995

Dear Mr President Yeltsin,

Again I have the opportunity to write to you, and to wish you all the best on the occasion of the Nativity holiday.

It is with worries that we follow the troubles you have with Chechnia. We are too small to give opinions and suggestions, but we can freely express our sympathy and understanding as to the conditions in which your great country has found itself. We have always thought that Yugoslavia was actually a testing ground for similar actions against Russia. But, Russia knows how to solve its Caucasian problems that are anyhow not new.

If it at issue were not the Caucasus, as well as Russia and its obligations of a great country, one could think that the best solution would be for Russians living in Chechnia to take their part of the territory, to reduce the Chechnian territory to a small measure, and to allow them to secede. This could, in some aspects, when other neighbours are at issue, be a good precedent, since the Russia's vast territories and the people would return to it, i.e. those territories and the people that unjustifiably fell into other republics now being states, but in other aspects could also be a bad precedent, since it could encourage others to secede.

I would like you to know that all our sympathies are on your side, and we are convinced that you and Russia will come out of this crisis much stronger.

I would like to remind you of us and our wish to have permanent contacts, and therefore it would be – in this sense – good to have a permanent mission of the Russian Federation at Pale, composed of a diplomat, a journalist, and a military officer. As well, I would like to remind you that now would be the right time for Russia to increase its military presence in the Balkans, because we Serbs would not be willing to accept any other forces except the Russian, and possibly Ukrainian forces. If you estimate that it would be good for Russia, I think that Russia can offer the United Nations its troops which are now required for separation of the forces in conflict.

We think, Mr President, that the time has already come to count on the international recognition of our Republic of Srpska, since it is obvious that our state has been existing for four years already, and that it is not possible to conceive the entire Bosnia as one state. An expeditious recognition of the Republic of Srpska would discourage the Muslims in their aggressive intentions, and they would have to abandon the war for integral Bosnia. We know that Russia cannot make such moves without agreement with the allies, and that such an action would be a surprise. But this surprise could indeed be a new momentum in solving this crisis.

The suspension of hostilities for four months that we accepted should pass in the conditions in which we are treated equally. It means Yugoslavia should cancel the sanctions against us, since our enemies are not under any sanctions, while we are being exhausted by sanctions.

We still believe that without Russia this crisis cannot be solved, and we are hoping that you

will appoint some high official who would mediate and be a counterpart to Mr Carter. We believe that in the end Russia and America will decide, together with the conflicting parties, as to what solution should be accepted. Perhaps, Germany will also take part in this on account of its influence upon the Croats.

We wish to you, Mr President, all the best, and we ask you to send us everything you want to suggest through our representative in Moscow, Mr Todor Dutina, who is well known to your closest associates, particularly to Mr Baturin.

Mr President, please accept expressions of love and loyalty of the leaders and the people of the Republic of Srpska.

Sincerely yours

Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-003-o
REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Yasushi Akashi, SRSG
11 January 1995

Excellency,

Thank you for your two letters dated 10 January.

While it is true that our Pale INMARSAT has given as a little trouble in the past, it has on the whole functioned reasonably well and I do not see an urgent need to replace it with another system of communications. Moreover, UNMOs in Pale have recently informed us that we are welcome to use their communications equipment should the need arise.

As regards your plea for our cooperation in no longer insisting on the removal of Muslim troops from their illegally occupied positions on Mt Igman "as a precondition for the opening of routes into and out of Sarajevo", I refer you to the statement made yesterday by Jovan Zametica. He made it clear that we shall be opening the routes for civilian traffic despite the fact that the Muslims are not honouring the 14 August 1993 Agreement as well as the 31 December 1994 Agreement on the Complete Cessation of Hostilities. However, we regard the continued presence of Muslim forces in areas not allowed by the 14 August 1993 Agreement as a matter of utmost gravity, and we have no intention of putting up with it forever. Therefore, our decision to open up the routes must be seen as a gesture of good will to help along the peace process. I trust this is appreciated.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-003-п
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Њ.Е. Јасуши Акаши, специјални представник Генералног секретара

11. јануар 1995.

Екселенцијо,

Захваљујем на писму од 10. јануара.

Мада је истина да нам је ИНМАРСАТ на Палама у прошлости правио неке мање проблеме, све у свему функционисао је доста добро и не видим да је потребно да се хитно замени неким другим системом за везу. Осим тога, УНМО на Палама нас је недавно обавестио да можемо да користимо њихову опрему за везу ако то буде потребно.

Што се тиче Вашег захтева да сарађујемо тако што нећемо више инсистирати на томе да уклањање муслиманских јединица са илегално заузетих положаја на планини Игман "буде предуслов за отварање пута за и из Сарајева" подсећам Вас на јучерашњу изјаву Јована Заметице. Он је јасно рекао да ћемо отворити пут за цивилни саобраћај упркос чињеници да Муслимани не поштују Споразум од 14. августа 1993, као ни Споразум о потпуном прекиду непријатељ става од 31. децембра 1994. год. Међутим, сматрамо да је даље присуство муслиманских снага у подручјима које не дозвољава Споразум од 14. августа 1993. озбиљна опасност и немамо намеру да од тога одустанемо заувек. Према томе, наша одлука да отворимо путеве мора да се схвати као гест добре воље у жељи да помогнемо мировном процесу. Верујем да се ово цени.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-004-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Yasushi Akashi, SRSG

17 January 1995

Excellency,

We have learned, with great sorrow, of the terrible earthquake that has devastated some areas of Japan and caused many deaths. Please accept our condolences and convey the same to your friends in the government in Tokyo.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-004-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Њ.Е. Јасуши Акаши, специјални представник Генералног секретара

17. јануар 1995.

Екселенцијо,

Са жаљењем смо сазнали за страшан земљотрес који је разрушио неке делове Јапана и проузроковао многе жртве. Примите молим Вас изразе нашег саучешћа и пренесите их Вашим пријатељима у влади у Токију.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-005-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
TO: JIMMY CARTER, Esq.
17 January 1995

Dear Mr Carter,

As you know, the Muslim government in Sarajevo is causing problems with regard to the opening of the so-called "blue routes" across Sarajevo airport. We have stated repeatedly that, as far as we are concerned, those routes are open to civilian traffic and the transportation of humanitarian aid by international humanitarian organizations such as the UNHCR, UNESCO, World Health Organization, etc. We have issued a complete list of such organizations. As regards the kind of goods that fall under the category of humanitarian aid, please find enclosed a "Memorandum on Definitions of Humanitarian Aid", signed by the Swedish General Bo Pellnas on 12 October 1994. This memorandum defines the categories of aid that may be sent by the Federal Republic of Yugoslavia to the Republic of Srpska. Please note that those definitions were established after consultations with the International Committee of the Red Cross and UNHCR. We propose to allow exactly the same categories of aid to be transported by the so-called blue routes. Should you wish to obtain additional information on this matter, my office is always at your disposal.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-005-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Поштовани ЏИМИ КАРТЕР

17. јануар 1995.

Поштовани господине Картер,

Као што знате, муслиманска влада у Сарајеву ствара проблеме око отварања такозваних "плавих путева" преко сарајевског аеродрома. Непрекидно смо понављали да су, што се нас тиче, ови путеви отворени за цивилни саобраћај и транспорт хуманитарне помоћи који обављају хуманитарне организације, као што су УНХЦР, УНЕСКО, Светска Здравствене Организација, итд. Објавили смо комплетну листу тих организација. Објашњење о томе која роба потпада под категорију хуманитарне помоћи наћи ћете у приложеном "Меморандуму о дефиницијама хуманитарне помоћи" који је потписао шведски генерал Бо Пелинас 12. октобра 1994. године. Овај меморандум дефинише категорије помоћи која се може послати из Савезне Републике Југославије у Републику Српску. Ове дефиниције су утврђене након консултација са Међународним Комитетом Црвеног Крста и УНХЦР-ом. Предлажемо да се дозволи транспорт *екзактно исте* категорије помоћи такозваним плавим путевима. Ако су вам потребн додатне информације о овом питању, мој кабинет вам је увек на услузи.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

95-006-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Takashi Kosugi, Esq.
22 January 1995

Dear Mr Kosugi,

We wish to convey, in the name of the Serb people and the leadership of the Republic of Srpska, our condolences to the friendly Japanese nation which has suffered so much from the recent terrible earthquake. The Republic of Srpska wishes to help Japan in the reconstruction of the devastated areas, and it can do so by sending wood construction materials.

As always, we repeat our desire for the furthering and deepening of friendly relations on all levels between the Republic of Srpska and Japan.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

Број

Датум 24.1.95.

TO: YASUSHI AKASHI, SRSG
FROM: RADOVAN KARADŽIĆ

Dear Excellency,

I am sending to you my letter sent to Mr Takashi Kosugi, MP whom I have met already. We would also like you to convey to the Japanese Government our strong wish to help somehow in the tragedy. For us it would be quite easy to obtain a wood construction materials free, as a help.

Hoping that there would not be more suffering, I wish to the whole Japanese nation to recover soon.

All the best to you, your associates and your family, as always yours

Radovan Karadžić

95-006-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Поштовани Такаши Косуги

22. јануар 1995.

Поштовани господине Косуги,

Желимо да изразимо, у име српског народа и руководства Републике Српске, наше саучешће пријатељском народу Јапана који је много пропатио од недавног страшног земљотреса. Република Српска жели да помогне Јапану у реконструкцији порушених области, а то може да учини тако што ће послати дрвену грађу.

Као и увек, понављамо да желимо да се пријатељство Републике Српске и Јапана настави и постане још чвршће.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-007-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

24. January 1995

To: Yasushi Akashi, SRSG
From: Radovan Karadzic

Dear Excellency,

I am sending to you my letter sent to Mr Takashi Kosugi, MP whom I have met already. We would also like you to convey to the Japanese Government our strong wish to help somehow in the tragedy. For us it would be quite easy to obtain a wood construction materials free, as a help.

Hoping that there would not be more suffering, I wish to the whole Japanese nation to recover soon.

All the best to you, your associates and your famili, as always yours

Radovan Karadzic

95-007-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

24. јануар 1995.

Прима: Јасуши Акаши, специјални представник Генералног секретара

Шаље: Радован Караџић

Поштована Екселенцијо,

Шаљем Вам писмо које сам послао господину Такаши Косуги, члану Парламента, са којим сам се већ срео. Желели бисмо да и Ви пренесете влади Јапана нашу жељу да некако помогнемо у овој трагедији. За нас би било лако да обезбедимо бесплатну дрвену грађу, као поклон.

У нади да неће бити више патње, желим народу Јапана да се брзо опорави.
Желим све најбоље Вама, Вашим сарадницима и вашој породици.

Као и увек, Ваш
Радован Караџић

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Mr Carlos Santos Pereira - Lisbon 26 January 1995

Dear Mr Pereira,

Here are some thoughts on the themes you raised in your letter:

It is true that, excepting some incidents, the four-month agreement on complete cessation of hostilities is holding. It would be good to know that this reflects a change of attitude by the Muslims. However, there is reason to doubt this. Unless the cessation of hostilities is accompanied by the resumption of the negotiating process, it becomes just a method of buying time for the Muslims to recover after their autumn defeats and start the war again in the spring. The point is that the Muslims have recently not displayed much enthusiasm to re-enter the peace process. They keep insisting that we should accept the absurd Contact Group before any talks can begin again. Of course, we cannot negotiate on those terms for reasons we have explained a thousand times. However, we agree to negotiate, with the Contact Group Plan as the basis for negotiations. In the meantime, the cessation of hostilities agreement is benefiting the Muslims a great deal: the so-called "blue routes" for supplying the city of Sarajevo are soon to be opened again, and we have stopped the military activity in the Bihac region. As you know, the Contact Group has been making an effort to get the negotiating process off the ground again. We shall know very quickly whether the Muslims are prepared to negotiate in good faith, or whether they are continuing their cynical policies.

On the question of Croatia's decision to cancel hospitality to UNPROFOR, this is obviously a matter that potentially carries tremendous consequences for the entire Balkan region. Indeed, the UN Secretary General stated recently that a withdrawal by UNPROFOR from Croatia could entail a withdrawal from the former Bosnia-Herzegovina, too. I think the Secretary-General is quite right to be taking such a cautious attitude. One thing is clear: whatever the motives of the Croats, they have miscalculated. If their move has been made in order to extract concessions, the Serbs in the Republic of Srpska Krajina will merely re-double their resistance to the idea of being integrated into the state that Tudjman has created and in which they would quite clearly become a persecuted minority. But if the threat is not empty, the Croats will have to count not just on the resistance of the Serbs from the Republic of Srpska Krajina, but also the Serbs from the Republic of Srpska. I have to be absolutely clear about this. It is not just that it is our strategic interest to help our fellow Serbs in the Republic of Srpska Krajina in the event of a Croat attack - it is our moral duty to do so. The Serbs in the Republic of Srpska Krajina are resisting domination by the Croats and are asserting the right to national self-determination. We in the Republic of Srpska are in much the same position. We are resisting Muslim domination and asserting our right to self-determination. So, if the Croats wish to fight, they will face a formidable opposition that may cost them so much that they may never recover again.

The fact that His Excellency Charles Thomas has been frequenting Pale of late is a very positive development. Slowly, but ever so slowly, the international community is coming round to the view that it has to talk to the Serbs if it wishes to achieve any progress towards peace. Of course, we welcome this, particularly because the new attitude, a "wind of change" if you like, has come from the US which in the past has taken such an uncritical attitude towards this conflict. But we have to be careful here. The question is this: to what extent precisely has the US become more realistic? It is always assumed that politics, and policies, have to be connected with reality if they are to be

successful. But the conflict in the former Bosnia-Herzegovina shows that, as far as the external response are concerned, an enormously wide gap exists between the reality on the ground and the policies adopted by the international community. The entire history of the conflict, from the international recognition of Bosnia-Herzegovina to the presentation of the Contact Group so-called “peace plan”, is a long history of stubborn refusal by the international community to face the reality. The gap between facts and illusions is now being narrowed somewhat, but I think is still a long way to go.

Yours sincerely,

Dr Radovan Karadzic

President, Republic of Srpska

P.S. Please forgive me, Mr Pereira, for not answering the earlier questions which are now somewhat out of date.

95-008-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Господин Карлос Сантос Переира - Лисабон

26. јануар 1995.

Поштовани господине Переира,

Ево неких размишљања о темама које сте покренули у Вашем писму:

Истина је да се, изузев неких инцидената, четворомесечни споразум о потпуном прекиду непријатељстава одржава. Било би добро када би то био резултат промене у понашању Муслимана. Међутим, има разлога да у то сумњамо. Ако престанак непријатељстава није праћен наставком преговора, онда је то за Муслимане само начин куповања времена како би се опоравили после јесењег пораза и поново започели рат у пролеће. Поента је у томе да Муслимани недавно нису показали много ентузијазма за поновни улазак у мировни процес. Они и даље инсистирају да треба да прихватимо бесмислени план Контакт групе пре него што опет почну било какви преговори. Наравно, ми не можемо да преговарамо под тим условима из разлога које смо већ много пута објаснили. Међутим, слажемо се да преговарамо, а да нам полазна основа за преговоре буде план Контакт групе. У међувремену, споразум о прекиду непријатељстава иде добрим делом на руку Муслиманима: ускоро ће бити отворени такозвани "плави путеви" за снабдевање града Сарајева, а прекинули смо и војне активности у рејону Бихаћа. Као што знате, Контакт група покушава поново да покрене преговоре. Врло брзо ћемо знати да ли су Муслимани спремни да преговарају у доброј вери или настављају са својом циничном политиком.

Што се тиче одлуке Хрватске да ускрати гостопримство УНПРОФОР-у, то је очигледно питање са потенцијалним огромним последицама за цео регион Балкана. Наиме, Генерални секретар УН је недавно изјавио да би повлачење УНПРОФОР-а из Хрватске могло за собом да повуче и његово повлачење из бивше Босне и Херцеговине. Мислим да је Генерални секретар потпуно у праву када има такав обазриви приступ. Једно је јасно: без обзира какви су мотиви Хрвата, они су се прерачунали. Ако су направили тај потез да би изнудили уступке, Срби у Републици Српској Крајини ће једноставно удвостручити свој отпор идеји да буду интегрисани у државу коју је створио Туђман, а у којој ће они сасвим јасно постати прогоњена мањина. Али, ако се не ради само о празној претњи, Хрвати ће морати да рачунају не само на отпор Срба из Републике Српске Крајине већ и од Срба из Републике Српске. Морам да будем сасвим јасан у вези са овим. Не ради се само о нашем стратешком интересу да помогнемо пријатељима Србима у Републици Српској Крајини у случају хрватског напада - то је наша морална обавеза. Срби у Републици Српској Крајини се одупиру хрватској доминацији и траже право на национално самоопредељење. Ми у Републици Српској смо у сличној ситуацији. Ми се одупиремо муслиманској доминацији и тражимо право на самоопредељење. Зато, ако Хрвати желе борбу, суочиће се са страховитим отпором од кога можда више неће моћи да се опораве.

Чињеница да је Његова екселенција Чарлс Томас у последње време више пута посетио

Пале може се сматрати веома позитивним развојем догађаја. Полако, али исувише споро, међународна заједница долази до сазнања да треба да разговара са Србима ако жели било какав помак ка миру. Ми то, наравно, поздрављамо, нарочито због новог става, "промењеног ветра" ако може тако да се каже, који дува из правца Америке која у прошлости није имала критички став према овом сукобу. Али, морамо да будемо обазриви. Поставља се следеће питање: до ког тачно степена су САД постале реалистичније? Увек се претпоставља да политичко мишљење и политика треба да буду повезани са реалношћу ако хоћемо да буду успешни. Али сукоб у бившој Босни и Херцеговини показује да када су у питању спољна реаговања постоји велики раскорак између реалне ситуације на терену и политике коју води међународна заједница. Целокупни историјат сукоба, од међународног признавања Босне и Херцеговине до доношења такозваног "мировног плана" Контакт групе, јесте дуга историја тврдоглавог одбијања међународне заједнице да се суочи са реалношћу. Празнина између чињеница и илузија се сада донекле смањује, али мислим да нам је потребно још доста времена.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

П.С. Молим Вас, господине Переира, да ми опростите што нисам одговорио на ранија питања која нису више актуелна.

95-009-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ГОСПОДИНУ СЛОБОДАНУ МИЛОШЕВИЋУ ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Датум: 18. фебруар 1995. године

Поштовани господине Председниче,

Након разговора са г. Миланом Мартићем, председником Републике Српске Крајине и консултација, у прилици смо да Вам предложимо текст могуће изјаве Контакт групе, коју ми не бисмо негирали, или бисмо је чак могли подржати:

КОНТАКТ ГРУПА, НАКОН ШИРОКИХ КОНСУЛТАЦИЈА СА СТРАНАМА, ДАЈЕ СЛЕДЕЋУ ИЗЈАВУ:

"ПРЕГОВОРИ СА ЦИЉЕМ ПОСТИЗАЊА СВЕОБУХВАТНОГ МИРОВНОГ РЕШЕЊА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ, НА БАЗИ УЈЕДНАЧЕНОГ И УРАВНОТЕЖЕНОГ АРАНЖМАНА, ОБНОВИЋЕ СЕ ТОКОМ ФЕБРУАРА.

ОВИ ПРЕГОВОРИ, КОЈЕ ЋЕ ВОДИТИ КОНТАКТ ГРУПА, БИЋЕ НА БАЗИ САГЛАСНОСТИ ДА МИРОВНИ ПЛАН КОНТАКТ ГРУПЕ БУДЕ БАЗА ЗА ПРЕГОВОРЕ, И ТРАЈАЋЕ ДО ПОСТИЗАЊА КОНАЧНОГ ДОГОВОРА.

ПОДРАЗУМЕВА СЕ ДА РЕПУБЛИКА СРПСКА НИЈЕ ПРИХВАТИЛА МАПЕ, ВЕЋ ДА СВИ ЕЛЕМЕНТИ ПЛАНА МОГУ ПОСЛУЖИТИ КАО БАЗА ЗА ПРЕГОВОРЕ".

Мислимо господине Председниче, да Вам оваква изјава омогућава да постигнете наставак преговора, и да укинете блокаду на Дрини, која у свести српског народа стоји као болна препреке ка нашем јединству.

Срдачно,
Радован Караџић
Милан Мартић

95-009-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SERBIA
Mr SLOBODAN MILOSEVIC

Date: 18 February 1995

Dear Mr President,

After the talks with Mr Milan Martić, President of the Republic of Srpska Krajina, and consultations, we are taking the opportunity to propose a text of a possible statement of the Contact Group that we would deny, or we could even support it.

THE STATEMENT OF THE CONTACT GROUP WILL BE:

"THE CONTACT GROUP, HAVING CONSULTED EXTENSIVELY WITH THE PARTIES, MAKES THE FOLLOWING ANNOUNCEMENT:

NEGOTIATIONS WITH THE AIM OF ACHIEVING A COMPREHENSIVE PEACE SETTLEMENT IN BOSNIA-HERZEGOVINA, ON THE BASES OF EQUITABLE AND BALANCED ARRANGEMENTS, WILL RESUME DURING FEBRUARY.

THESE NEGOTIATIONS, WHICH WILL BE CONDUCTED BY THE CONTACT GROUP, WILL BE ON THE BASES OF AGREEMENT THAT THE PEACE PLAN OF THE CONTACT GROUP WILL BE A BASES FOR NEGOTIATIONS, AND WILL LAST UNTIL THE SETTLEMENT IS REACHED.

IT HAS BEEN UNDERSTOOD THAT THE SERBIAN SIDE DIDN'T ACCEPT THE MAP, BUT THAT ALL OF ELEMENTS OF THE PLAN ARE THE BASES FOR NEGOTIATIONS."

We think, Mr President, that such a statement allows you to reach the continuation of the negotiations, and to CANCEL the blockade on the Drina standing in the mind of the Serbian people as a painful obstacle to our unity.

Best regards.
Radovan Karadžić
Milan Martić

95-010-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Mr Boris Yeltsin, President of the Russian Federation
The Parliament of the Russian Federation
Sarajevo-Pale, 26 February 1995

Dear Sirs,

We have been informed that Mr Alija Izetbegovic, the President of the Presidency of the former Bosnia-Herzegovina, has been invited as one of the guests to the fiftieth anniversary celebrations of the great victory of the Soviet Army, whose soldiers had sacrificed their lives for the liberation of our country, too.

This is not merely a painful offence to the Serb people, which in the Balkans had sacrificed itself most in its heroic struggle against fascism: we trust that this act by the political leadership is founded on insufficient information about the role played by A. Izetbegovic in the course of the Second World War and thereafter.

A. Izetbegovic had belonged to the notorious so-called Hanjar Division which enjoyed the status of an SS force and which, moreover, fought against the Soviet Army at Stalingrad - because of which A. Izetbegovic was in 1945 tried and sentenced for his role. In the 1970's, because of his work in the spreading of the terrorist ideas of Islamic fundamentalism, A. Izetbegovic was sentenced to eight years of imprisonment, whereas his well-known booklet "Islamic Declaration" was reprinted after the democratic elections in 1990, which clearly confirms that he had retained his fundamentalist attitudes.

In the light of this, we consider that A. Izetbegovic cannot be in the same line with the true fighters against fascism, for that would represent sacrilege against the numerous Russians and Serbs who had laid down their lives for the freedom of their nations in the struggle against fascism.

Please accept the assurances of my highest consideration.

Dr Radovan Karadzic,
President, Republic of Srpska

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДСЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
ГОСПОДИНУ БОРИСУ ЈЕЉЦИНУ
ПАРЛАМЕНТУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

Сарајево-Пале, 26. фебруар 1995. године

Поштовани господине Председниче, поштовани депутати,

Обавештени смо да је за прославу педесетогодишњице велике победе славне совјетске армије, чији су се војници несебично жртвовали и за ослобођење наше земље, као један од гостију позван и г. Алија Изетбеговић, председник председништва бивше Босне и Херцеговине.

То је болна увреда српском народу, који је на Балкану дао највише жртава у својој херојској борби против фашизма. Надамо се да се овакав чин вашег политичког руководства заснива на недовољној обавештености о улози коју је А. Изетбеговић имао у току Другог светског рата и после њега.

А. Изетбеговић је био припадник злогласне тзв. Ханџар дивизије која је имала статус СС трупа и штавише ратовала против совјетске армије код Стаљинграда, и због тога је А. Изетбеговић 1945. г. био осуђен. Седамдесетих година, због рада на ширењу терористичких идеја исламског фундаментализма, А. Изетбеговић је био осуђен на осам година затвора, а његова позната брошура "Исламска декларација" прештампана је и после демократских избора 1990. г. што јасно говори да је он остао при својим фундаменталистичким ставовима.

Због свега наведеног сматрамо да А. Изетбеговић не може да буде у једном реду заједно са истинским борцима против фашизма, јер ће на тај начин бити оскрнављене и оне бројне руске и српске жртве које су пале за слободу својих народа и у борби против фашизма.

Примите изразе најдубљег поштовања.

др Радован Карацић
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

95-011-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
To: H.E. Yasushi Akashi, SRSG
5 March 1995

Excellency,

Thank you for your letter of 4 March. I must admit that I was somewhat surprised by the tone of the letter and the threats therein. Over the months, you have displayed a calm, reasoned and, above all, a carefully measured approach. For this reason, as you may be aware, you have earned widespread respect among the Serbs. Hence my surprise, and indeed disappointment, over the last letter.

Your letter is replete with phrases such as “utter dismay”, “deplorable practice”, “gruesome picture”, “blatant disregard”, “deplorable situation”, etc. I put it to you that you greatly exaggerate the difficulties that exist concerning the medical supply of the eastern enclaves. Our information is that such problems are not of the magnitude that you so freely depict. However, where problems genuinely exist, we shall strive to eliminate them.

I am glad that you mention “a major effort to effectively implement the 31 December 1994 Cessation of Hostilities Agreement”. But just how “major” has this effort been on your part? Why have you not objectively and fully informed the Security Council and in particular the world media about the incessant breaches of the Cessation of Hostilities Agreement by the Muslims? You know perfectly well, for example, that the Muslims are completely ignoring the Central Joint Commission, thereby undermining the entire Cessation of Hostilities Agreement. What pressure, if any, have you brought to bear on the Muslims in this crucial respect? And why is UNPROFOR pretending not to know anything about arms supplies to the Muslims via Tuzla airport? May we expect you to take urgent action over this matter in the Security Council? I am sorry to observe, Excellency, that UNPROFOR has not faced up to the real issues and problems concerning the implementation of the Cessation of Hostilities Agreement. And we are fed up with the double standards which the international community persistently maintains in this conflict.

Now, we want to see some deeds. Vice-President Koljevic has already informed Mr Aguilar that we demand a meeting with you and your colleagues, to take place as soon as possible, for a thorough discussion of the existing situation. We wish to pinpoint the major problems, to see who is responsible for those problems, and to find ways of resolving them. Clearly, the Muslims are hell-bent on shattering the Cessation of Hostilities Agreement, but we shall be generous: we shall give them seven days, maybe ten, after which we shall expect them to start behaving in accordance with the letter and spirit of the Cessation of Hostilities Agreement. If, thereafter, no significant progress is recorded, I am afraid that our patience will have run out. Moreover, Excellency, we shall hold UNPROFOR partly responsible for the calamity that is bound to ensue if the Muslims do not abandon their obstructionist policy.

I trust that I have made myself very clear. I also hope, however, that we shall be able to keep the peace process on the road, and I look forward to seeing UNPROFOR making a valuable contribution to that end.

Belive me to be,
Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-011-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Њ.Е. Јасуши Акаши, специјални представник Генералног секретара

5. март 1995.

Екселенцијо,

Захваљујем на писму од 4. марта. Морам да признам да сам донекле изненађен тоном Вашег писма и претњама у њему. Већ месецима Ви показујете миран, разуман и, изнад свега, пажљиво одмерен приступ. Из тог разлога сте, као што сте вероватно свесни, заслужили широко распрострањено поштовање међу Србима. Отуда и моје изненађење, па и разочарење, због последњег писма.

Ваше писмо је пуно фраза попут "потпуни ужас", "жалосна пракса", "језива слика", "разметљива равнодушност", "жалосна ситуација", итд. Морам да кажем да сувише преувеличавате тешкоће које постоје када је у питању медицинско снабдевање источних енклава. Према нашим информацијама проблеми нису тих размера како сте их Ви по слободној процени описали. Међутим, тамо где проблеми заиста постоје, настојаћемо да их елиминишемо.

Драго ми је да сте споменули "велике напоре да се ефикасно примени Споразум о прекиду непријатељстава од 31. децембра 1994. године". Али, колико је напор био "велики" за Вас? Зашто нисте објективно и потпуно обавестили Савет безбедности, а посебно светске медије, о непрекидним кршењима Споразум о прекиду непријатељстава од стране Муслимана? Одлично знате, на пример, да Муслимани потпуно игноришу Централну заједничку комисију, подривајући на тај начин цео Споразум о прекиду непријатељстава. Какав сте притисак извршили, ако сте га уопште извршили, на Муслимане у овом тешком тренутку? А зашто се УНПРОФОР претвара да не зна ништа о испорукама оружја Муслиманима преко тузланског аеродрома? Можемо ли од Вас очекивати да у овој ствари предузмете хитне мере у Савету безбедности? Жао ми је што морам да приметим, Екселенцијо, да се УНПРОФОР није суочио са правим питањима и проблемима у вези са применом Споразума о прекиду непријатељстава. А нама је већ доста двоструких стандарда које међународна заједница упорно примењује у овом сукобу.

Сада желимо да видимо и нека дела. Потпредседник Кољевић је већ обавестио господина Агилара да тражимо што пре састанак са Вама и вашим колегама, да бисмо подробно размотрили тренутну ситуацију. Желимо да укажемо на главне проблеме, да утврдимо ко је одговоран за те проблеме и нађемо начин како да их решимо. Јасно је да Муслимани хоће безобзирно да минирају Споразум о прекиду непријатељстава, али ми ћемо бити великодушни: даћемо им седам дана, можда десет, након чега очекујемо да почну да се понашају у складу са словом и духом Споразума о прекиду непријатељстава. Ако и након тога не буде уочен значајан напредак, бојим се да ће нашем стрпљењу доћи крај. Поред тога, Екселенцијо, сматраћемо УНПРОФОР делимично одговорним за несрећу до које ће доћи ако Муслимани не одбаце своју опструкционистичку политику.

Верујем да сам био сасвим јасан. Такође се, међутим, надам да ћемо моћи да

очувамо мировни процес, а желим да видим да УНПРОФОР има у томе вредног удела.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

95-012-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
TO: PRESIDENT JIMMY CARTER
8 March 1995

Dear President Carter,

You have no doubt closely observed the developments here as they have evolved over the past two months or so since the signing of our agreement in Pale. Let me tell you straight away that we still adhere to all the points stipulated in that agreement. But, as you know, the peace process in which we have all invested so many hopes since the signing of the Agreement on Complete Cessation of Hostilities seems to have crumbled apart. It is of course exceedingly difficult to maintain peace in a situation where the other side constantly engages in provocations and ceasefire violations.

You should know that we are ready to negotiate with the aim of achieving a comprehensive peace settlement on the basis of equitable and balanced arrangements. However, such negotiations should be conducted on the basis of the proposed changes to the Contact Group Plan (A. "Position Paper in Support of Modified Contact Group Map" and B. "Proposed Changes to the Contact Group Plan") which, I trust, will soon be published by an independent study group. The proposed changes would to some extent improve the Contact Group Plan in relation to the Republic of Srpska, but, as is the case with the original Contact Group Plan, those changes would still retain a far more favourable position for the Muslim-Croat Federation in terms of the allocation of economic resources. The proposed changes in the maps, on the other hand, would create two viable states with sufficient infrastructure and economic activities to generally organize state activities on their own territories.

We would like you to come here again and negotiate, on the basis outlined above, the signing of a permanent peace treaty that would allow all future negotiations to be conducted in peace under the auspices of the international community. I have to say that the Muslims are now ready to engage in a war of territorial conquest. They have been well armed and equipped from the outside. There exists a very serious danger of the escalation of the conflict, since other ex-Yugoslav republics might get involved. In the end, the US would also be brought into this Balkan war - directly or indirectly. I must emphasize that any return of territories to the Muslims is possible only in the context of a peaceful settlement, resulting in the creation of two viable states. In other words, it must be a political process. If the Muslims opt for a military course, the Serbs will not give up any territory whatsoever.

You were instrumental in helping bring about the Agreement on Complete Cessation of Hostilities, the best one so far. This has saved a lot of lives already and demonstrated to the international community that the Serbs are ready and willing, through a proper channel of communication, meaning yourself, to adhere to agreements signed and to talk peace. It is because you already have a concrete, solid achievement to your name, as well as my full support, that we now invite you to resume your peace effort here. This is most important, for it is our sincere wish to resolve this conflict by peaceful means rather than by resorting to violence. Let me just add, in

conclusion, that in relation to the likely escalation of conflict between Croatia and the Republic of Srpska Krajina, a quick and successful peace intervention in the former Bosnia-Herzegovina would be beneficial in creating a peaceful buffer zone. The question of the warring Muslim fractions in the Bihac pocket would be also much easier to contain.

I look forward to hearing from you soon.

Please accept the assurances of my highest regard.

Dr Radovan Karadzic

President, Republic of Srpska

P.S The best wishes to your noble wife, Mre Carter. My family sends you regards.

95-012-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Џими Картер

8. март 1995.

Поштовани председниче Картер,

Сигурно пажљиво пратите развој догађаја у току последња два месеца од како смо потписали споразум на Палама. Одмах да Вам кажем да се ми придржавамо свих тачака предвиђених споразумом. Али, као што знате, мировни процес у који смо сви уложили тако много наде од потписивања Споразума о потпуном прекиду непријатељстава изгледа да се распао. Изузетно је тешко одржати мир у ситуацији када друга страна константно врши провокације и крши прекид ватре.

Треба да знате да смо ми спремни за преговоре с циљем да постигнемо свеобухватно мировно решење на основу правичне нагодбе у којој су узети у обзир сви фактори. Међутим, такви преговори требало би да буду вођени на основу предложених измена плана Контакт групе (А. Изјава о ставу уз предложене измене мапе Контакт групе" и Б. "Предложене измене плана Контакт групе"), које ће, верујем, ускоро објавити нека независна студијска група. Предложене измене би донекле побољшале план Контакт групе у делу који се односи на Републику Српску, али, с обзиром на то какав је оригинални план Контакт групе, након тих измена Муслиманско-хрватска Федерација би и даље била у много бољем положају када је у питању распоред привредних ресурса. С друге стране, предложеним изменама мапа створиле би се две државе способне да опстану са довољно инфраструктуре и привредних активности за организовање државних активности на сопственим територијама.

Волели бисмо да поново дођете и преговарате, на горе датим основама, о потписивању трајног мировног споразума који би омогућио вођење свих будућих преговора у миру под покровитељством међународне заједнице. Морам да кажем да су Муслимани сада спремни да уђу у рат за освајање територије. Они су добро наоружани и опремљени из иностранства. Постоји веома озбиљна опасност од ескалације сукоба, јер у њега могу бити увучене друге републике бивше Југославије. На крају, САД могу бити увучене у балкански рат - директно или индиректно. Морам да нагласим да је било какво враћање територија Муслиманима могуће само у контексту мировног решења, чији је резултат стварање две државе способне за самостални живот. Другим речима, то мора да буде политички процес. Ако Муслимани изаберу војну опцију, Срби неће одустати од било које територије.

Ви сте помогли и допринели да се закључи до сада најбољи Споразум о потпуном прекиду непријатељстава. Тиме је већ сачувано много живота и показано је међународној заједници да су Срби спремни и да желе, преко одговарајућег канала комуникације, у овом случају Вас, да се придржавају потписаних споразума и да преговарају о миру. С обзиром да већ имате конкретна, солидна достигнућа везана уз Ваше име, а и моју пуну подршку, позивамо Вас да наставите овде са мировном иницијативом. То је веома важно, јер је наша искрена жеља да овај сукоб решимо мирним путем и да се не враћамо насиљу. Дозволите ми

да, на крају, додам да би у ситуацији могуће ескалације сукоба између Хрватске и Републике Српске Крајине брза и успешна мировна интервенција у бившој Босни и Херцеговини била од користи, јер би се створила мирна тампон зона. Било би, такође, лакше решити питање муслиманских фракција које ратују у бихаћком хепу.

Очекујем ускоро Ваш одговор,
Примите молим Вас изразе мог најдубљег поштовања.

др Радован Карацић
Председник
Република Српска

П.С. Пренесите моје најбоље жеље Вашој поштованој супрузи, госпођи Картер. Моја породица Вам шаље поздраве.

95-013-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Kostas Stephanopoulos, President, The Republic of Greece
11 March 1995

Dear Mr President,

In the name of the people of the Republic of Srpska, in the name of my associates, and in my own name I congratulate you most cordially on your election as President of Greece.

Please rest assured that the warm feelings that the Serb people have towards the Greek people constitute a solid foundation for best possible relations in future.

We wish that the Republic of Greece and the Greek people realize all their aspirations during your Presidency.

Please accept the assurances of my highest consideration.

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-013-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

11. март 1995.

Њ.Е. КОСТИС СТЕФАНОПУЛОС
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ ГРЧКЕ

Поштовани господине Председниче,

У име народа Републике Српске, у име својих сарадника и у своје име најсрдачније Вам честитам избор за Председника Грчке.

Уверавамо Вас да најтоплија осећања која српски народ осећа према народу Грчке представљају трајан темељ за најбоље односе у будућности.

Желимо да под Вашим председавањем Република Грчка и грчки народ остваре своје најбоље жеље.

Молим Вас да примите јемства мог највећег уважавања

др Радован Карацић
Председник Републике Српске

95-014-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ БИХ
Теразије 3
Београд

Сарајево-Пале, 18. марта 1995. године

Ваше писмо сам прочитао са посебном пажњом. Потпуно нам је разумљива брига коју изражавате за положај и судбину српског народа на његовим географским и етничким просторима бивше Босне и Херцеговине, на којима је био принуђен да оснује своју, српску државу.

И овом приликом дајемо вам чврста и поуздана уверавања да су руководство и народ у нашој Републици јединствени и добро организовани и да нема безнадежних или изгубљених простора, а поготово оних који су било коме продани или уступљени.

Сматрамо да су казивања о таквим примерима лаж и дезинформација и да представљају "пету колону", што све наноси велику штету нашој праведној борби и политичким и дипломатским активностима.

Такође, групе и појединци који то шире, а дезертирала су из Републике Српске, таквим својим поступањем одају утисак о изгубљеном поуздању, оправдавајући тиме свој грех и одговорност које се ни у којем случају не могу ослободити.

Желим да сарадњу наставимо у заједничком интересу.

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
др Радован Караџић

95-014-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

ASSOCIATION OF SERBS FROM
BOSNIA AND HERZEGOVINA
Terazije 3
Belgrade

Sarajevo, Pale, 18 March 1995

I have read your letter with special attention. I fully understand the worry you are expressing as for the position and destiny of the Serbian people in its geographic and ethnic areas of the former Bosnia and Herzegovina where it was compelled to establish its own Serbian state.

On this occasion too, we are giving our firm and reliable assurances that the leadership and the people in our Republic are united and well-organised, and there are no hopeless or lost regions and, above all, there are no areas that have been sold out or ceded to anyone.

We think that the tales about such examples are pure lies and disinformation, being the “fifth column”, altogether inflicting immense damage to our just struggle, and political and diplomatic activities.

As well, certain groups and individuals spreading such things, while they have deserted from the Republic of Srpska, leave by such acts an impression of losing self-confidence, thus justifying their sin and responsibility that they cannot be absolved from in any case.

I want our co-operation to be continued to our mutual interest.

Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-015-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Yasushi Akashi, SRSG
H.E. Michel Moussalli
21 March 1995

Excellencies,

I write to you with an urgent request for fuel that we require for agricultural purposes. Spring sowing has already begun in some areas of the Republic of Srpska, but we do not have enough fuel to complete this all-important exercise. Hence I would like to ask you to secure, through UNHCR and other agencies, 15,000 tonnes of fuel. In addition, since our requirements are 30,000 tonnes, we need the permit from the UN Sanctions Committee to import another 15,000 tonnes of fuel. I am sure you will agree that this matter falls into the category of humanitarian concerns. If you are unable to secure for us the first 15,000 tonnes of fuel, we would in that case require the permit to import the whole quantity of 30,000 tonnes for which we would of course pay in full. I trust that you will give priority consideration to this request. Let me add that we would accept control measures of fuel consumption, to be conducted by UNPROFOR personnel, so that you are satisfied that the fuel is not used for military purposes. Let me add that, if this request is approved, the Serb people in the Republic of Srpska will understand why we are cooperating with UNPROFOR in the first place.

I look forward to hearing from you.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-015-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Њ.Е. Јасуши Акаши, специјални представник Генералног секретара
Њ.Е. Мишел Мусали

21. март 1995.

Екселенције,

Обраћам Вам се са захтевом за хитну испоруку горива које нам је потребно за пољопривреду. Пролећна сетва је већ почела у неким деловима Републике Српске, а ми немамо довољно горива да завршимо овај важан посао. Зато бих желео да Вас замолим да обезбедите, преко УНХЦР-а и других агенција, 15.000 тона горива. Поред тога, пошто су наше потребе 30.000 тона, потребна нам је дозвола Комитета за санкције УН за увоз још 15.000 тона горива. Сигуран сам да ћете се сложити да ово спада у категорију хуманитарних потреба. Ако не можете да нам обезбедите првих 15.000 тона горива, у том случају тражимо дозволу за увоз целе количине од 30.000 тона за шта бисмо, наравно, платили пун износ. Верујем да ћете овом захтеву дати приоритет. Дозволите ми да додам да бисмо прихватили контролу потрошње горива коју би вршили припадници УНПРОФОР-а, тако да бисте се уверили да се гориво не користи у војне сврхе. Да додам и то да, ако одобрите овај захтев, српски народ у Републици Српској ће схватити зашто сарађујемо на првом месту са УНПРОФОР-ом.

Очекујем Ваш одговор.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-016-o

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО
БОРИСУ НИКОЛАЈЕВИЧУ ЈЕЉЦИНУ
ПРЕДСЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
М О С К В А
Датум: 22. март 1995. године

Драги председниче Јељцин,

Поново ми се пружила ретка и драгоцену прилика да Вам пошаљем писмо. Много боље би било кад бисте Ви овде на Палама имали своју мисију, која би Вас редовно обавештавала о стању ствари код нас. Наиме, у свету, па чак и у нашој матици Југославији, шире се дезинформације да смо ми против мира, да имамо нереалне захтеве и слично. Ми смо за мир, и то одмах, а наши територијални захтеви и минимуми су знатно испод онога што сада контролишемо. Ми веома строго поштујемо примирје потписано 31. децембра 1994. године, а муслимани су већ започели своју пролећну офанзиву на већини фронта. Све бисте Ви то знали за неколико сати кад бисте овде имали мисију. Али, надајмо се да ће једном бити и та мисија, мада ми сматрамо да би упоредо са дипломатским односима Русије са муслиманском Босном требало на Пале послати руску мисију.

Сада смо нападнути на многим тачкама фронта, и углавном се бранимо, и још не прелазимо у контраофанзиву, у нади да ће се примирје ипак сачувати. Имамо много економских проблема, јер смо потпуно изоловани, а то утиче и на нашу одбрамбену моћ. Но, без обзира на то, наш народ никад неће прихватити понижавајуће и уништавајуће мапе, нити Босну као своју државу. Пре ће изгинути цела војска, него што ће прихватити капитулацију. А то би била трагедија и за Србију, и за Русију, и за цело хришћанско човечанство.

Међународна заједница је већ заборавила на своје бриселске намере о једнаким правима за Србе као и за муслиманско-хрватску федерацију, и то више нико не помиње. Било би велико олакшање ако би руска дипломатија понекад говорила о томе, тим пре што сте Ви, господине Председниче више пута то јавно истакли. Није нам јасно зашто у руском МИД-у више не говоре о томе.

Ми не желимо да учинимо било шта што би могло да нашкоди мировном процесу, али ако будемо и даље изоловани и стиснути у угао, и ако ми и Република Српска Крајина будемо нападнути од муслимана и Хрвата, бићемо присиљени да се ујединимо у једну државу и да се заједнички бранимо. Међународна заједница је имала четири месеца да нађе политичко решење, али је то време готово потрошено на наоружавање муслимана, што ће довести до великог рата.

Народ овде верује, господине Председниче, да нас Русија неће никад сасвим напустити. Такође се мисли да ће наш успех и наша победа бити и краткорочно и дугорочно веома важни за Русију и њене интересе, но о томе бисмо могли разговарати кад се састанемо са неким од Ваших блиских сарадника.

Молимо Вас да, као и увек, примите изразе најдубљег поштовања и љубави од руководства и целог народа Републике Српске.

Искрено Ваш,

др Радован Караџић
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

95-016-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

Attn. Boris Nikolayevich Yeltsin
President of the Russian Federation

MOSCOW
Date: 22 March 1995

Dear President Yeltsin,

I have been given again a rare and invaluable opportunity to write to you. It would be much better if you had your own mission here in Pale, which would inform you regularly of the situation here. In the world, and even in our homeland – Yugoslavia, disinformation is disseminated that we are against peace, that our demands are unrealistic, etc. We are for peace, and for immediate peace at that, and our territorial demands and minimums are considerably below what we are controlling now. We strictly abide by the truce signed on 31 December 1994, whereas the Muslims have already launched a springtime offensive on the majority of fronts. If you had a mission here, you would learn these facts in a few hours. Let us hope that one day that mission will be established, although we believe that a Russian mission should be sent to Pale simultaneously with Russia's diplomatic relations with the Muslim Bosnia.

Now we have been attacked at many points of the front and are generally defending ourselves and have not launched a counteroffensive yet, still hoping that the truce will be preserved. We have many economic problems, as we are completely isolated, which influences our defence power as well. Despite that, however, our people will never accept the humiliating and destructive maps, nor Bosnia as their state. The entire army would rather be killed than accept capitulation. And that would be a tragedy for Serbia, Russia and the entire Christian mankind.

The international community has already become oblivious of its Brussels intentions to secure equal rights for the Serbs and for the Muslim-Croat federation, and nobody mentions that anymore. It would be a relief if the Russian diplomacy would speak of that sometimes, the more so as you, Mr President, have already stressed that in public several times. We do not understand why the issue is not mentioned any more in the Russian Foreign Ministry.

We do not want to do anything which would be detrimental to the peacemaking process, but if we continue to be isolated and driven into a corner and if we and the Republic of Srpska Krajina are attacked by the Muslims and Croats, we shall be compelled to unite into a single state and defend ourselves together. The international community had been given four months to find a political solution, but the time was spent on the arming of the Muslims, which is to lead to a large-scale war.

People here believe, Mr President, that Russia will never abandon us completely. They also think that our success and victory will be of both short-term and long-term importance to Russia and its interests, but we could discuss this issue when we meet some of your close assistants.

I am sending you the kindest regards both from the leadership and people of the Republic of Srpska.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

95-017-o

REPUBLIKA SRPSKA

Pale,

23 March, 1995

Their Excellencies

Lord David Owen and

Mr Thorvald Stoltenberg

Excellencies

Thank you for your letter which we have taken note of. We accept the basis for negotiations proposed by the Contact Group as explained in your letter of March 23, 1995.

We are ready to discuss an extension of the cessation of hostilities agreement to cover these negotiations.

Yours sincerely,
Radovan Karadzic

95-017-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПАЛЕ,
23. марта 1995.

Њ.Е. лорд Дејвид Овен
Господин Торвалд Столтенберг

Екселенције,

Захваљујем на Вашем писму. Прихватимо основе за преговоре предложене од стране Контакт групе како је описано у Вашем писму од 23. марта 1995. године.

Спремни смо да у оквиру ових преговора разговарамо о продужетку споразума о прекиду непријатељстава.

С поштовањем
Радован Караџић

95-018-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

Their Excellencies
Bill Clinton, President, USA
Boris Yeltsin, President, Russian Federation
Francois Mitterrand, President, France
John Major, Prime Minister, UK
Boutros Boutros-Ghali, Secretary-General, UN
26 March 1995

Excellencies,

Supported both actively and passively by some forces in the international community, the Muslims and Croats of Bosnia have opted for a military rather than a political solution to the Bosnian crisis.

A major Muslim offensive has recently put a sudden stop to the Agreement on Complete Cessation of Hostilities. The Serb side has expressed readiness to achieve an instant ending of the war, and to continue negotiations until a permanent peace solution is attained. However, the Muslim side has violated all the UN Security Council resolutions and agreements signed hitherto. It is particularly worrying that the resolution concerning the "safe zones" has never been implemented in practice. We are having to endure attacks launched against civilian targets from all the safe zones which are in reality armed strongholds. All the Muslim offensives have in fact originated from the safe zones.

We ask you, Excellencies, to exercise your influence in order to bring to a halt the Muslim offensives, and to ensure that the Muslim forces withdraw to the lines of 23 December and 31 December 1994 when, through the mediation of the former US President Jimmy Carter, a ceasefire was signed, followed by an agreement on the cessation of hostilities.

If the Muslims continue to pursue the war option, a major conflict will erupt. For, in that case, the Serbs will have to defend themselves by all available means and for as long as necessary in order to ensure that our state is defended and recognized. We have to tell you that we shall never accept a humiliating solution, or defeat, even if we have to fight for decades.

It is only you, Excellencies, since the future of the region depends on you, who can bring about a just and peaceful solution. The alternative to that is a general conflict in the Balkans.

The Serb nation has still not abandoned the belief that in this world there are reasonable governments, and it expects the establishment of peace as well as the recognition of its rights - the same rights that have already been recognized in the case of other constituent nations of the former Yugoslavia.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-018-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Њихове екселенције

Бил Клинтон, Председник САД
Борис Јељцин, Председник Руске Федерације
Франсоа Митеран, Председник Француске
Бутрос Бутрос-Гали, Генерални секретар УН

26. март 1995.

Екселенције,

Уз активну и пасивну подршку неких сила међународне заједнице, Муслимани и Хрвати у Босни су се определили за војну опцију уместо за политичко решење босанске кризе.

Велика муслиманска офанзива је недавно изненада прекинула Споразум о потпуном прекиду непријатељстава. Српска страна је изразила спремност да се рат одмах прекине и наставе преговори све док се не постигне трајно мировно решење. Међутим, муслиманска страна је прекршила све резолуције Савета безбедности УН и потписане споразуме. Посебно је забрињавајуће то што резолуција о "заштићеним зонама" никада није примењена у пракси. Морамо да подносимо нападе на цивилне циљеве који се изводе из заштићених зона које су у ствари упоришта оружаних снага. Све муслиманске офанзиве су у ствари почеле из заштићених зона.

Молимо Вас, екселенције, да употребите утицај који имате и зауставите муслиманску офанзиву, и обезбедите да се муслиманске снаге повуку на линије од 23. децембра и 31. децембра 1994. године када је, уз посредовање бившег Председника САД Џимија Картера, потписан споразум о прекиду ватре, након кога је уследио споразум о прекиду непријатељстава.

Ако Муслимани наставе да се држе ратне опције, доћи ће до великог сукоба. Јер, у том случају, Срби ће морати да се бране свим расположивим средствима колико год буде потребно да бисмо одбранили своју државу и обезбедили њено признавање. Морамо Вам рећи да никада нећемо пристати на понижавајуће решење, или пораз, чак и ако бисмо морали да се боримо деценијама.

Ви сте једини, екселенције, јер будућност овог региона зависи од Вас, који могу да доведу до праведног и мирног решења. Алтернатива томе је општи сукоб на Балкану.

Српски народ још увек није одбацио веровање да у овом свету има разумних влада, па очекује успостављање мира и признавање његових права – истих права која су већ призната у случају других конститутивних народа бивше Југославије.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-019-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Yasushi Akashi, SRSG
27 March 1995

Excellency,

Thank you for your letter of 24 March relating to our request for humanitarian fuel supplies. I am pleased to supply the following data and information in order to substantiate the submission which you will be presenting to the Security Council Sanctions Committee.

The agricultural production in the Republic of Srpska is based on 1,479,432 hectares of agricultural land. We have made the assessment that, given the current levels of humanitarian aid, we need to sow the minimum of 300,000 hectares. Roughly, some 150,000 hectares, or one half of the projected sowing area, are located in municipalities that are less well off, since they have been affected by war activities. It is in those municipalities that we would expect UNHCR to donate 15,000 tonnes of fuel for sowing. The municipalities in question are as follows: Novi Grad, Srbobran, Knezevo, Kozarska Dubica, Sipovo, Jajce, Kotor Varos, Glamoc, Kljuc, Mrkonjic Grad, Petrovac, Bihac, Krupa na Uni, Sanski Most, Prijedor, Celinac, Drvar, Grahovo, Brod, Doboj, Modrica, Teslic, Derventa, Petrovo, Maglaj, Zavidovici, Lukavac, Odzak, Lopare, Ugljevik, Bratunac, Vlasenica, Sekovici, Skelani, Kalesija-Osmaci, Rogatica, Visegrad, Hadzici, Ilijas, Vogosca, Novo Sarajevo, Ilidza, Centar Sarajevo, Rajlovac, Pale, Trnovo, Gorazde, Trebinje, Ljubinje, Gacko, Nevesinje, Kalinovik, Rudo, Cajnice, Srbinje, Bileca, Berkovici.

The remaining municipalities, covering the other 150,000 hectares that we intend to sow, are economically better off, and could afford to pay for the importation of fuel, provided we are talking about the world price. Of course, we would in that case require the Sanctions Committee to issue a permit to us so we can import the fuel. Assuming this is granted, an oil tanker could bring the entire quantity of 30,000 tonnes to the port of Bar in Montenegro, FR Yugoslavia, or smaller boats could bring the fuel up the Danube. In either case, the Sanctions Committee would have to approve the transportation of fuel to our territory across the frontier with FR Yugoslavia.

The following information might also be helpful:

- *rate of consumption*: 10,000 tonnes every ten days in the month of April;
- *agricultural machinery*: the fuel would be used exclusively to power agricultural machinery needed for ploughing, pre-sowing preparation and sowing itself, and for the protection and cultivation of the seeds sown (mainly by tractors Ferguson, Ford, John Deer, etc.);
- *beneficiaries*: an average farm has three hectares, in total there are some 100,000 farmers cultivating the 300,000 hectares in question.

In conclusion, let me reiterate that, should we not obtain the requested quantity of fuel, the humanitarian situation in the Republic of Srpska will very seriously deteriorate. On the question of UNHCR and UNPROFOR control over fuel consumption, I repeat that we are prepared to render every assistance.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-019-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ПРИМА: Њ.Е. ЈАСУШИ АКАШИ,
специјални представник Генералног секретара

27. марта 1995.

Екселенцијо,

Захваљујем на писму од 24. марта у вези са нашим захтевом за набавку горива за хуманитарне потребе. Могу да Вам дам следеће податке и информације којима можете да поткрепите захтев који ћете поднети Комитету за санкције Савета безбедности.

Пољопривредна производња у Републици Српској одвија се на 1.479.432 хектара обрадивог земљишта. Према проценама које смо направили, узимајући у обзир тренутну хуманитарну помоћ, треба да засејемо 300.000 хектара. Грубо речено, око 150.000 хектара, или једна половина површине планиране за сетву, налази се у општинама које због ратних активности економски не стоје добро. За те општине очекујемо донацију УНХЦР-а у облику 15.000 тона горива за сетву. У питању су следеће општине: Нови Град, Србобран, Кнежево, Козарачка Дубица, Шипово, Јајце, Котор Варош, Гламоч, Кључ, Мркоњић Град, Петровац, Бихаћ, Крупа на Уни, Сански Мост, Приједор, Челинац, Дрвар, Грахово, Брод, Добој, Модрича, Теслић, Девента, Петрово, Маглај, Завидовићи, Лукавац, Оцак, Лопаре, Угљевик, Братунац, Власеница, Шековићи, Скелани, Калесија-Осмаци, Рогатица, Вишеград, Хаџићи, Илијаш, Вогошћа, Ново Сарајево, Илица, Центар Сарајево, Рајловац, Пале, Трново, Горажде, Требиње, Љубиње, Гацко, Невесиње, Калиновик, Рудо, Чајниче, Србиње, Билећа, Берковићи.

Преостале општине, које покривају преосталих 150.000 хектара које намеравамо да засејемо, економски боље стоје и могу да плате за увоз горива, под условом да говоримо о светским ценама. Наравно, у том случају би нам била потребна дозвола Комитета за санкције да можемо да увеземо гориво. Ако се ово одобри танкер са нафтом би могао да допреми укупну количину од 30.000 тона до луке Бар у Црној Гори, СРЈ, или би мањим бродовима нафта могла да се допреми Дунавом. У оба случаја Комитет за санкције би требало да одобри транспорт горива до наше територије преко границе са СР Југославијом.

Следеће информације Вам могу бити од користи:

динамика потрошње: 10.000 тона сваких десет дана у месецу априлу;

пољопривредне машине: гориво би се користило искључиво за пољопривредне машине које се користе за орање, припрему пре сејања и само сејање, као и за заштиту и гајење усева (углавном трактори марке Фергусон, Форд, Хон Дир и др.);

корисници: просечна фарма има три хектара, укупно има око 100.000 сељака који обрађују споменутих 300.000 хектара.

На крају, дозволите ми да поново нагласим, уколико не добијемо тражене количине

горива, хуманитарна ситуација у Републици Српској ће се веома озбиљно погоршати. Што се тиче контроле потрошње горива од стране УНХЦР и УНПРОФОР-а, понављам да смо спремни да пружимо сваку помоћ.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-020-0

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Г. СЛОБОДАНУ МИЛОШЕВИЋУ,
БЕОГРАД
Сарајево-Пале, 27. март 1995. године

Поштовани господине Председниче,

У име народа и руководства Републике Српске и у своје име честитам Вам Дан државности Србије. Слобода, јединственост и економска и политичка стабилност Србије су гарант слободе свих Срба и свих народа у региону. Стога су све наше најлепше жеље и наде упућене Србији и њеном народу, чији смо ми неодвојиви део.

С надом да ће у наредним недељама и месецима доћи до дизања неправедних међународних санкција против Југославије, и санкција Југославије против Републике Српске, молимо Вас да примите наше честитке упућене преко Вас целом народу у Србији.

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
др Радован Караџић

95-020-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SERBIA
MR SLOBODAN MILOSEVIC
BELGRADE

Sarajevo-Pale, 27 March 1995

Dear Mr President,

In the name of the people and the leaders of the Republic of Srpska, and on my own behalf, I congratulate you upon the Day of Statehood of Serbia. Freedom, unity, and economic and political stability of Serbia are the guarantees of all Serbs and all the nations in the region. Therefore our best wishes and hopes are directed to Serbia and its people whose inseparable part we are.

Hoping that in the following weeks and months the unjust international sanctions against Yugoslavia, and Yugoslav sanctions against the Republic of Srpska, will be revoked, please accept our congratulations, conveyed through you, to the entire people in Serbia.

Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-021-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Yasushi Akashi, SRSG
31 March 1995

Excellency,

We will not accept any cooperation with the UNPROFOR, if it is named: "for Bosnia". So, please, leave it be only UNPROFOR.

It is very important, otherwise we will not be able to accept the troops on our territory.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-021-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Њ.Е. Јасуши Акаши, специјални представник Генералног секретара

31. март 1995.

Екселенцијо,

Нећемо прихватити никакву сарадњу са УНПРОФОР-ом ако је назван: "за Босну". Зато, молим Вас, оставите само УНПРОФОР.

Ово је веома важно, иначе нећемо примити војне јединице на нашу територију.

С поштовањем,

др Радован Карацић
Преседник
Република Српска

95-022-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Boris N. Yeltsin, President, the Russian Federation
2 April 1995

Dear President Yeltsin,

I avail myself of the opportunity presented by General Mladic's visit to your country to convey through him another message to you. I wish to inform you that the recent deterioration of the military situation on the ground is due entirely to the fact that the Muslims have launched several major offensives against our forces, thereby seriously and perhaps fatally breaching the agreement on the cessation of hostilities. So far we have exercised great self-restraint, but we shall be forced to undertake counter-offensive action, designed exclusively to attain peace in the shortest possible period of time. It is quite evident that the Muslims, badly advised by the West, are not going to accept a peaceful solution prior to being completely defeated. That is why they are prolonging the war, with the aim of defeating the Serbs, something that would entail the disappearance of the Serbs west of the Drina river. Such an outcome would represent a catastrophe not only for Serb interests, but also for the interests of Russia and Europe as a whole. We simply have to prevent, by all available means, such a development. We trust that you have a deep understanding of the nature of our struggle, and in particular that you understand that we are not fighting for territories but simply for our survival.

I ask you, Mr President, to examine again the possibility of opening a Russian mission in Pale from which a Russian military officer, a diplomat and a journalist would on a daily basis report the true facts. An additional benefit of such a mission would be that we could receive useful advice from you in the process of finding a peaceful solution to this conflict.

It would of course be a great honour for the Serb nation if you could receive our celebrated General Mladic who could acquaint you with all the problems that we are confronting.

As always, Mr President, please accept the assurances of my highest consideration and indeed great admiration for you.

Yours cordially,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-022-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Борис Н. Јељцин, Председник Руске Федерације

2. април 1995.

Поштовани Председниче Јељцин,

Користим прилику да Вам преко генерала Младића, који одлази у посету Вашој земљи, упутим још једну поруку. Желим да Вас обавестим да је до недавног погоршања војне ситуације на терену дошло због тога што су Муслимани извели неколико великих офанзива против наших снага и на тај начин озбиљно, а можда и фатално, прекршили споразум о прекиду непријатељстава. До сада смо се много уздржавали, али ћемо веома брзо бити приморани да пређемо у контраофанзиву искључиво ради успостављања мира што је пре могуће. Евидентно је да Муслимани, лоше саветовани од стране Запада, неће да прихвате мирно решење пре него што буду потпуно поражени. Због тога продужавају рат, са циљем да поразе Србе, што би за последицу имало нестанак Срба западно од Дрине. Такав исход би био катастрофа не само за српске интересе већ и за интересе Русије и целе Европе. Једноставно морамо да спречимо, на сваки могући начин, такав развој догађаја. Верујемо да имате потпуно разумевање за природу наше борбе, а посебно да схватате да се не боримо за територије већ једноставно за опстанак.

Молим Вас, господине Председниче, да поново размотрите могућност отварања руске мисије на Палама одакле би руски официр, дипломата и новинар свакодневно извештавали о истинитим чињеницама. Добит од такве мисије била би и та да бисмо могли да добијемо корисне савете од вас у процесу проналажења мировног решења овог конфликта.

За српски народ била би свакако велика част ако бисте могли да примите нашег прослављеног генерала Младића који вас може упознати са свим проблемима са којима смо суочени.

Као и увек, господине Председниче, примите изразе мог најдубљег поштовања и великог дивљења које наш народ гаји према Вама.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
12 April 1995

Dear President Carter,

Thank you for your letter of 4 April which Dr Djordjevic has brought to me. You say that you have been disheartened by the increase in fighting during the last few weeks, even while the cessation of hostilities agreement is still in force. Let me assure you that we, too, are very disappointed. However, it has to be said that the current ceasefire, such as it is, has been by far the most effective one throughout this conflict, and that it was brought about largely by your efforts. Many lives have been saved, which alone constitutes a most significant achievement on your part. The fact that the cessation of hostilities agreement is now dead and buried is due solely to the recent Muslim offensives.

You should be aware, too, that the cessation of hostilities agreement was being breached by the Muslims in several important areas even before they launched their major attacks some three weeks ago. They have sabotaged the work of the Central Joint Commission and Regional Joint Commissions set up by the agreement; they have not accepted our liaison officers as required by the agreement; they have not observed the provisions of previous agreements, again as required by the agreement on the cessation of hostilities, such as the agreement on the exchange of prisoners and the Mt Igman demilitarization agreement; etc.

Also, a most negative aspect of the cessation of hostilities agreement has been that, while the Muslims have used this period to regroup and rearm - at times with the help of the US - the Serbs have languished under international trade, political and other sanctions. This cannot be described as even remotely constituting equal treatment of the sides in the conflict.

I have to inform you that we can no longer give the Muslims the benefit of the doubt. They have chosen the war path. Reluctantly, we have to defend ourselves. In this situation, it would be quite unacceptable for us to have a prolongation of the cessation of hostilities agreement. For we simply cannot afford another ceasefire. This brings me to the main point raised in your letter: the resumption of the peace process. I am deeply convinced that what we need to do, as soon as possible, is to conclude a permanent peace treaty. Here, you can help again. You could achieve a breakthrough that the combined efforts of the international community have hitherto so spectacularly failed to do. We would be more than happy to assist you fully in this endeavour, particularly in the troubled areas such as Bihac, Sarajevo, and even in the Republic of Srpska Krajina. The proposed peace treaty would bring an end to the war, with neither side being able to renew hostilities.

As regards the constitutional arrangements, I know you are familiar with our position from our talks in Pale. Briefly, we have to have our own state. It will be a state based on the principles of democracy and market economy. We intend to distance ourselves from, and overcome, the grave consequences of communism and socialism. We may be able to accept a Union constituted by two or three sovereign and independent states, with a Union Council suggested in the paper "Some Possible Elements for a Constitution for Bosnia-Herzegovina" that you mention in your letter. We would adhere to the full catalogue of human rights and fundamental freedoms set out in international instruments and agreed by the Union Council.

We would like you to come here just as soon as you make arrangements with Mr Izetbegovic,

with the aim of your following the agenda set out in your letter. Even if Mr Izetbegovic rejects your peace initiative, we consider that your proposed visit to the Republic of Srpska might be very beneficial in the search for a just and lasting settlement.

Believe me to be,
Yours very sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

12. април 1995.

Поштовани Председниче Картер,

Захваљујем на писму од 4. априла које ми је донео др Ђорђевић. Кажете да сте обесхрабрани интензивирањем борби у току последњих неколико недеља, иако је још увек на снази споразум о прекиду непријатељстава. Дозволите да Вас уверим да смо и ми веома разочарани. Међутим, треба рећи да је тренутни прекид ватре, такав какав је, најефикаснији од свих у току овог сукоба и да је до њега дошло углавном захваљујући Вашим напорима. Сачувани су многи животи што је само по себи Ваше велико достигнуће. Чињеница да је споразум о прекиду непријатељстава сада мртав и покопан резултат је искључиво недавних муслиманских офанзива.

Треба да знате, такође, да су споразум о прекиду непријатељстава кршили Муслимани у неколико важних области чак и пре него што су почели главни напади пре три недеље. Они су саботирали рад Централне заједничке комисије и регионалних заједничких комисија које су успостављене споразумом; нису прихватили нашег официра за везу како предвиђа споразум; нису поштовали одредбе ранијих споразума, што захтева споразум о прекиду непријатељстава, као што су споразум о размени затвореника и споразум о демилитаризацији планине Игман; итд.

Поред тога, веома негативан аспект споразума о прекиду непријатељстава био је и тај да су Муслимани искористили овај период за прегруписавање и допуну наоружања – понекад уз помоћ САД – док су Срби чамали под међународним трговинским, политичким и другим санкцијама. Ово се не може описати чак ни као приближно једнак третман страна у сукобу.

Морам да Вас обавестим да више не можемо да дајемо Муслиманима могућност да из двоумљења извлаче корист. Они су изабрали пут рата. Против воље морамо да се бранимо. У овој ситуацији за нас би било сасвим неприхватљиво да се споразум о прекиду непријатељстава продужава. Јер ми једноставно не можемо да дозволимо још један прекид ватре. Овим долазим до главног питања покренутог у Вашем писму: наставка мировног процеса. Дубоко сам уверен да што пре треба да закључимо трајни уговор о миру. И овде можете опет да помогнете. Могли бисте да постигнете значајан напредак који, комбинованим напорима, међународна заједница до сада тако спектакуларно није успела да оствари. Биће нам драго да вам помогнемо у овим напорима, нарочито у проблематичним подручјима као што су Бихаћ, Сарајево, па чак и у Републици Српској Крајини. Предложени мировни уговор би донео крај рата, а ни једна страна не би могла да обнови непријатељства.

Што се тиче уставног уређења, упознати сте са нашим ставом у току разговора које смо водили на Палама. Укратко, ми треба да имамо сопствену државу. То ће бити држава заснована на принципима демократије и тржишне економије. Желимо да се дистанцирамо и превазиђемо тешке последице комунизма и социјализма. Можда можемо да прихватимо Унију састављену од две или три суверене и независне државе, са Саветом Уније предложеним у чланку "Неки могући елементи устава Босне и Херцеговине" који сте споменули у свом писму. Држаћемо се свих хуманитарних права и основних слобода утврђених међународним правним инструментима са којима се сагласи Савет.

Желели бисмо да дођете чим се договорите са господином Изетбеговићем, са циљем да обрадимо питања из Вашег дневног реда. Чак и ако господин Изетбеговић одбије Вашу мировну иницијативу, сматрамо да Ваша предложена посета Републици Српској може бити од велике користи за проналажење праведног и трајног решења.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-024-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Bill Clinton, President, USA
22 April 1995

Dear Mr President,

We learned, to our utter dismay, of the terrible explosion in Oklahoma City which has claimed so many innocent lives. I wish to convey, in the name of the people of the Republic of Srpska and in my own name, our heartfelt condolences. We grieve together with you and the whole American nation.

Perhaps, having been so brutally exposed to the evil ways of terrorism on your home ground, you will be in a better position to understand our fight here against terrorists and extremists of all shades, including Islamic religious fanatics. Allow me to use this opportunity, Mr President, to ask you to invest your very considerable authority in the efforts to bring peace to the troubled land of the former Bosnia-Herzegovina. Our position, briefly, is that any extension of the "cessation of hostilities" agreement is insupportable in that we have seen that such ceasefires are used by our enemies merely to regroup, rearm and attack again.

What we are proposing, therefore, is a permanent peace treaty to end the war completely, and negotiations to resume at same time under the auspices of the international community.

Believe me to be,

Yours very sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-024-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Бил Клинтон, Председник САД

22. април 1995.

Поштовани господине Председниче,

Са ужасавањем смо сазнали за страшну експлозију у Оклахома Ситију која је однела много недужних живота. Желим да изразим, у име народа Републике Српске и своје лично име, наше искрено саучешће. Жалимо заједно са Вама и целом америчком нацијом.

Можда ћете сада, када сте тако брутално изложени злу тероризма на свом терену, боље разумети нашу борбу овде са терористима и екстремистима свих боја, укључујући и исламске верске фанатике. Дозволите ми, господине Председниче, да искористим ову прилику и замолим Вас да уложите Ваш велики ауторитет у напоре да се доведе мир у напаћену земљу бивше Босне и Херцеговине. Укратко, наш став је да не подржавамо продужавање споразума о "прекиду непријатељстава" зато што смо видели да такве прекиде ватре непријатељ једноставно користи за прегруписавање, допуну наоружања и поновне нападе.

Према томе, оно што ми предлажемо јесте трајни мировни уговор којим би се рат потпуно завршио, а истовремено би се вратили на преговоре под покровитељством међународне заједнице.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-025-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: H.E. Dr Boutros Boutros-Ghali
3 May 1995

Excellency,

Given the fact that the UN mission in Krajina, Sector West, has demonstrated its futility and even harmfulness for the Serb side, I ask you to ensure the following in the Security Council:

1. That the civilian population in West Slavonia be entirely protected, and that the whole territory of West Slavonia be declared a safe zone, on the model that already exists in Bosnia.
2. That the Security Council instructs NATO to force the Croat troops to withdraw completely from the occupied territory to the previous lines of confrontation.
3. That, through UNHCR and other international humanitarian organizations, the Serb civilian population that is now cut off be properly looked after.

Excellency, many UN actions have been of a dubious moral nature in that the sides in the conflict have not been treated equally. If the Serb space in West Slavonia is not protected by energetic measures emanating from the Security Council, we Serbs will no longer see any sense in the existence of the UN and our obligations towards that organization will cease.

Please accept assurances of my highest consideration.

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-025-p

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Њ.Е. ДР БУТРОСУ БУТРОСУ ГАЛИЈУ

ДАТУМ: 3. мај. 1995. ГОДИНЕ

Екселенцијо.

С обзиром на то да је мисија УН-а у Крајини, сектор запад, показала сву бескорисност, па чак и штетност по српску страну, молимо Вас да код Савета безбедности обезбедите следеће:

1. Да се у потпуности заштити цивилно становништво у западној Славонији, а да се цело подручје Западне Славоније прогласи заштићеном зоном какве већ постоје у Босни.
2. Да Савет безбедности изда налог НАТО пакту да присили хрватске трупе да у потпуности напусте окупирано подручје и врате се на претходне линије.
3. Да се путем УНХЦР-а и других међународних хуманитарних организација збрине српско цивилно становништво које је одсечено од матице.

Екселенцијо, многе акције УН-а су сумњиве моралне природе у односу на подједнако поступање према свим снагама у сукобу. Уколико се српски простор Западне Славоније не заштити енергичним мерама Савета безбедности, за нас Србе постојање УН-а изгубиће сваки смисао и престаће све наше обевезе према тој организацији.

Примите изразе мог најдубљег поштовања.

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
др Радован Караџић

95-026-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

HIS EXCELLENCY DR BOUTROS BOUTROS-GHALI

Date: 3 May 1995

Your Excellency,

Taking into account that the UN mission in Krajina, Sector West, showed all the uselessness, and even harmfulness to the Serbian side, I ask you to secure the following with the Security Council:

1. To fully protect the civil population in the Western Slavonia, and to pronounce the whole region of Western Slavonia a protected zone similar to the already existing ones in Bosnia.
2. The Security Council should issue an order to NATO to compel the Croatian troops to completely abandon the occupied region and return to the previous lines.
3. The Serbian civil population cut off from its parent country should be taken care of through UNHCR and other international humanitarian organisations.

Excellency, many actions of the UN are of dubious moral nature in terms of equal approach to all the forces in the conflict. In case the Serbian area of the Western Slavonia is not protected by energetic measures of the Security Council, the existence of the UN will for us Serbs lose every sense, and all our obligations to this organisation will cease.

Please, accept expressions of my deepest respect.

Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-026-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Њ.Е ДР БУТРОСУ БУТРОСУ ГАЛИЈУ
САРАЈЕВО

Датум: 3. мај 1995. године

Екселенцијо,

С обзиром на то да је мисија УН-а у Крајини, сектор запад, показала сву бескорисност, па чак и штетност по српску страну, молим Вас да код Савета безбедности обезбедите следеће:

1. Да се у потпуности заштити цивилно становништво у Западној Славонији, а да се цело подручје Западне Славоније прогласи заштићеном зоном какве већ постоје у Босни;
2. Да Савет безбедности изда налог НАТО пакту да присили хрватске трупе да у потпуности напусте окупирано подручје и врате се на претходне линије;
3. Да се путем УНХЦР-а и других међународних хуманитарних организација збрине српско цивилно становништво које је одсечено од матице.

Екселенцијо, многе акције УН-а су сумњиве моралне природе у односу на подједнако поступање према свим снагама у сукобу. Уколико се српски простор Западне Славоније не заштити енергичним мерама Савета безбедности, за нас Србе постојање УН-а изгубиће сваки смисао и престаће све наше обавезе према тој организацији.

Примите изразе мог најдубљег поштовања.

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
др Радован Караџић

95-027-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: President Jacques Chirac
9 May 1995

Dear Mr President,

We congratulate you on your election as President of France, and we wish to inform you that, in honour of your election, it has been decided to release the accused French and American members of "Pharmacists Without Frontiers" so that they can defend themselves in freedom.

Thanks to the influence of the Serb Patriarch Paul, the accused members of "Pharmacists Without Frontiers" will be handed over to the Serb Orthodox Church which will send them to France.

Please accept the assurances of my highest consideration,

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-027-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ЖАКУ ШИРАКУ
ПРЕДСЕДНИКУ ФРАНЦУСКЕ
Датум: 9. мај 1995. године

Поштовани господине Председниче,

Честитајући Вам избор за председника Француске обавештавамо Вас да је у част Вашег избора одлучено да се окривљени чланови удружења "Фармацеути без граница" из Француске и Америке пусте да се бране са слободе.

Захваљујући утицају Српског Патријарха Павла окривљене припаднике "Фармацеуте без граница" преузеће Српска православна црква и упутити у Француску.

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
др Радован Караџић

95-028-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

МОНСИЊОР ДР ФРАЊО КОМАРИЦА
БАЊАЛУЧКИ БИСКУП
Датум: 12. мај 1995. године

Господине Комарица,

С пажњом сам прочитао Ваше писмо од 11. маја ове године, које се односи на најновије догађаје у Бањалуци, изазване агресијом Хрватске на Републику Српску Крајину.

Изражавам жаљење због инцидентних ситуација на које указујете, које су проузроковане од стране неидентификованих лица или група. Поремећаји у јавном реду и миру су последица великог екзодуса становништва са окупираних територија које је, посебно у првим данима, било веома тешко збринути и контролисати због одсуства наших полицијских снага са тог подручја и заузетости органа власти у санирању последица трагичних догађаја, посебно у Западној Славонији.

Предузећу све неопходне мере и активности да надлежни државни и други органи и убудуће обезбеде сву личну и имовинску сигурност свих грађана Републике Српске.

У том циљу, очекујем Вашу пуну сарадњу и подршку.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
др Радован Караџић

95-028-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

MONSIGNOR DR FRANJO KOMARICA

Date: 12 May 1995

Mr Komarica,

It was with attention that I read your letter dated 11 May this year referring to the recent events in Banja Luka caused by the Croatian aggression upon the Republic of Srpska Krajina.

I am expressing regret on account of incidents that you are pointing out caused by unidentified persons or groups. The disturbance in the public order and peace are the consequences of the huge exodus of population from the occupied territories which were, particularly in the first days, difficult to take care of and control due to the absence of our police forces from this area, and preoccupation of the authorities with mending the consequences of tragic events, particularly in the western Slavonia.

I shall take all the necessary measures and activities to have the competent state bodies and other bodies secure all the personal and proprietary security of all citizens of the Republic of Srpska. For this purpose, I am expecting your full co-operation and support.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-029-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
TO: PRESIDENT ANDREAS PAPANDREOU
15 MAY 1995

Dear President,

We received, with shock and dismay, the news that the north-eastern part of your country was hit by a devastating earthquake on 13 May.

However, we understand that, despite great material damage, there have been no human lives lost, which is of course a great consolation.

Mr President, you know that the Serbs justifiably consider the Greek people as their greatest friend in the struggle that they are waging for their liberation. Our hearts are with you and your people in the moment of your grief.

Please accept the considerations of highest respect.

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-029-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: ПРЕДСЕДНИК АНДРЕАС ПАПАНДРЕУ

15. мај 1995.

Поштовани Председниче,

Шокирани смо и ужаснути вестима да је 13. маја североисточни део Ваше земље погодио разорни земљотрес.

Међутим, схватили смо да, упркос великој материјалној штети, није било људских жртава, што је наравно велика утеха.

Господине Председниче, познато вам је да Срби оправдано сматрају грчки народ својим великим пријатељима у борби коју воде за своје ослобођење. Наша срца су са Вама и Вашим народом у овом тренутку нашег бола.

Молим Вас примите изразе мог најдубљег поштовања.

др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-030-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
To: Prime Minister Andreas Papandreou
19 May 1995

Dear Prime Minister,

Allow me to convey my cordial greetings to you, as well as to express our deep gratitude for the moral and material support which you have extended to the Serb people in the Republic of Srpska in its struggle for survival.

You are familiar with the fact that we are waging a just struggle against Islamic fundamentalism and against the Muslim-Croat attempt at domination over the Serbs. At the same time we wish and we seek a permanent end to this conflict, the establishment of a lasting peace and the resumption of peace negotiations in which all sides would be treated equally.

The Serbs find themselves, unjustly, in an unequal position in relation to the Muslims and the Croats because of the sanctions imposed on us. We are being asked to capitulate and to accept the Muslim-Croat domination without any guarantees that the Serbs would be able to remain on their land. That would be the beginning of the end of the Serb people, something which we cannot accept.

The Muslims and the Croats do not accept neither an end to the war, nor peace negotiations. Instead, they constantly engage in offensive actions against Serb territories, they attack urban areas and thereby inflict casualties mostly on the civilian population. Their intention is to occupy the entire territory of the Republic of Srpska, to kill or expel the Serbs from their ancient homeland, and in this they enjoy the support of many in the international community,

The Serb people and the leadership of the Republic of Srpska are determined to persevere in their just struggle for survival, offering at the same time a permanent end to the conflict, the establishment of peace, and demanding the lifting of the unjust sanctions.

At the same time, we are creating the conditions for launching a general counter offensive to bring about the final victory and the total defeat of the Muslims. We shall go on to the counter-offensive when the conditions are favourable, and once we estimate that a peaceful solution to the crisis, under the auspices of the international community, is not possible.

Mr Prime Minister, trusting in your support for the Serb people and your desire to see the realization of our national aims, I feel free to ask you for material aid, specified and enclosed with this letter which is being sent to you via General Dusan Kovacevic. He is empowered to take over and supervise the transportation of humanitarian aid to the Republic of Srpska, together with Aris Mousionis. The goods that we request are meant exclusively for the defence of the Republic of Srpska, and hence the aid would have a particular significance for the defence of the Serb people and the Christian Orthodoxy in general.

I use this opportunity to express my personal respect for you and wish the Greek people prosperity and happiness.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-030-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник владе Андреас Папандреу

19. мај 1995.

Поштовани председниче владе,

Дозволите ми да Вас срдачно поздравим и изразим нашу дубоку захвалност за моралну и материјалну помоћ коју сте пружили српском народу у Републици Српској у његовој борби за опстанак.

Познато Вам је да водимо праведну борбу против исламског фундаментализма и муслиманско-хрватских покушаја да доминирају над Србима. Истовремено желимо и настојимо да се овај сукоб коначно заврши и успостави трајан мир и наставе преговори у којима би све стране биле једнако третиране.

Срби су се неправедно нашли у неравноправном положају у односу на Муслимане и Хрвате због санкција које су нам наметнуте. Од нас се тражи да капитулирамо и да прихватимо муслиманско-хрватску доминацију без гаранција да би Срби могли да остану на својој земљи. То би био почетак краја српског народа, нешто што не можемо да прихватимо.

Муслимани и Хрвати не прихватају ни крај рата ни мировне преговоре. Заправо, они непрекидно врше нападе на српске територије, нападају урбане зоне и наносе губитке углавном међу цивилним становништвом. Намера им је да окупирају целу територију Републике Српске, да убију или истерају Србе са њиховних вековних огњишта, а у томе имају подршку многих у међународној заједници.

Српски народ и руководство Републике Српске су одлучни да истрају у својој праведној борби за опстанак, нудећи истовремено трајан прекид сукоба, успостављање мира и захтевајући укидање неправедних санкција.

Истовремено, стварамо услове за општу контраофанзиву којом бисмо извојевали коначну победу и потпуно поразили Муслимане. Одлучићемо се на контраофанзиву када услови за то буду повољни и када проценимо да мирно решење кризе, под покровитељством међународне заједнице, није могуће.

Господине председниче владе, верујући у Вашу подршку српском народу и жељу да видите остварење наших националних циљева, слободан сам да Вас замолим за материјалну помоћ, спецификовану и приложену уз ово писмо које Вам шаљем преко генерала Душана Ковачевића. Он је овлашћен да преузме и надгледа превоз хуманитарне помоћи Републици Српској, заједно са Арисом Моусионисом. Роба коју тражимо намењена је искључиво за одбрану Републике Српске, па би таква помоћ била од посебног значаја за одбрану српског народа и православног хришћанства уопште.

Користим прилику да Вама лично изразим поштовање и да грчком народу пожелим просперитет и срећу.

С поштовањем,
др Радован Караџић

Председник
Република Српска

95-031-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
To: President Jimmy Carter
19 May 1995

Dear President Carter,

You are no doubt aware of the fact that the fighting in the former Bosnia Herzegovina has recently escalated to an extent that seriously threatens the entire peace process. However, even after all the events that have taken place in the last few weeks, we still believe that peace is possible through negotiations. Because we are very willing and indeed anxious to come to the peace negotiation table I make the following proposal which I ask you to transmit to the United States Government and to the Muslim-Croat Federation as well as to the other members of the Contact Group. It is a very clear and simple set of steps, which, if the Muslim-Croat Federation accepts them, can serve as the way of restarting real peace negotiations and soon.

1. The plan of the Contact Group shall be a starting point and will serve as the basis for negotiations of all points.
2. The negotiations, once started, should be held on the following basis:
 - a) Bosnia-Herzegovina will be a Union made up by the Republika Srpska and the Federation of Bosnia-Herzegovina.
 - b) There should be equal and balanced treatment of the Republika Srpska and of the Federation of Bosnia-Herzegovina.
 - c) The territorial proposals of the Contact Group plan will be open to changes.
 - d) Each party would have the right to establish similar parallel arrangements with neighbouring countries.
 - e) The full catalogue of human rights and fundamental freedoms set out in international instruments will be respected, including the right of refugees and other displaced persons to return to their homes of origin, which has to be an overall process.

I trust that you will be able to impress on the United States Government that this is the only way forward, and that the Serbs are utterly serious about resuming meaningful negotiations leading to a permanent peace treaty. Therefore, should you succeed in this, we are inviting you again to come to Pale to help assist the peace process. As earlier, Dr Djordjevic and Mr Hanley will be available to assist you in staying in touch with me.

I look forward to hearing from you very soon.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-031-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Цими Картер

19. мај 1995.

Поштовани Председниче Картер,

Несумљиво Вам је познато да су борбе у бившој Босни и Херцеговини недавно ескалирале до степена да озбиљно угрожавају цео мировни процес. Међутим, и након свих догађаја последњих неколико недеља, ми и даље верујемо да је до мира могуће доћи преговорима. Будићи да смо вољни и да заиста желимо да се нађемо за преговарачким столом дајем следећи предлог и молим Вас да га доставите влади САД и Муслиманско-хрватској Федерацији као и осталим члановима Контакт групе. То су веома јасни и једноставни кораци који, ако их Муслиманско-хрватска Федерација прихвата, могу да послуже као основ да се ускоро обнове мировни преговори.

1. План Контакт групе ће бити полазна тачка и послужиће као основа за преговоре по свим питањима.
2. Преговори ће, када почну, бити одржани на следећим основама:
 - а) Босна и Херцеговина ће бити Унија коју чине Република Српска и Федерација Босне и Херцеговине.
 - б) Република Српска и Федерација Босне и Херцеговине имаће исти изједначен третман.
 - в) Територијални предлози у плану Контакт групе биће отворени за промене.
 - г) Свака страна ће имати право да успостави сличне паралелне аранжмане са суседним земљама.
 - д) Поштоваће се сва људска права и основне слободе регулисане међународним правним инструментима, укључујући и права избеглица и осталих расељених лица да се врате у своје домове, што треба да буде општи процес.

Верујем да ћете моћи да уверите владу Сједињених Америчких Држава да је ово једини пут напред, и да Срби заиста озбиљно желе обнављање значајних преговора који воде до трајног мировног уговора. Према томе, ако успете у овоме, позивамо Вас да поново дођете на Пале и помогнете у мировном процесу. Као и раније, др Ђорђевић и господин Хенли ће вам помоћи да будете у контакту са мном.

Очекујем ускоро Ваш одговор.

С поштовањем
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

95-032-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC.
SARAJEVO

To: H.E. Dr Boutros Boutros-Ghali, Secretary-General, UN
29 May 1995

Excellency,

The latest developments in the former Bosnia-Herzegovina have brought about the deepest crisis yet in this troubled land. I regret to say this, but it has to be said that the UN has allowed itself to be manipulated into a no-win position, and that it has been compromised beyond belief through its fatal embrace of the NATO alliance. The results are so damning for the UN that they require no comment. This represents a tragedy for the UN not only here, but in the world at large.

Not everything, however, is lost. Although time is rapidly running out, we propose the following steps to avoid further escalation and to create an atmosphere conducive to the resumption of a meaningful peace process:

1. Guarantees to be given by the UN and NATO countries that the use of force is no longer an option, and that the international community is committed to a peaceful, political solution. We would urge you to send here more diplomats and fewer soldiers. Potentially, the more soldiers you send, the more violence you will get. The talk about "strengthening the mandate of UNPROFOR" is careless and it could cost lives. Let me make it absolutely clear that we shall accept no change of UNPROFOR mandate without prior consultation with us and without our approval. Please talk to us before you act.

2. Immediate and complete demilitarization of the "safe areas". This is in many ways the heart of the problem. You must understand, as I am sure you do, that there is a contradiction between the humanitarian purpose of UNPROFOR and the willingness to implement a safe areas policy without the negotiated demilitarization of the safe areas. Since, as you know perfectly well, the Muslims have always refused to demilitarize the safe areas, we can only respect them provided the UN are in complete control of those areas.

3. In accordance with the UN resolution on embargo of importation of military weaponry into the territory of the former Yugoslavia, all deliveries of arms, military equipment, and other items of warfare from Iran, Turkey and other countries should cease immediately.

Excellency, as you can note, we are not asking for anything extraordinary. The present crisis is almost entirely the result of other people's brazen violations of various agreements and understandings. We ask you, first and foremost, to be what you invariably claim to be: an impartial third force. We cannot, and we shall not, tolerate a UN that is biased against us.

We take this opportunity to assure Your Excellency once again that we want peace, and an orderly and just settlement of the civil-religious war in our devastated homeland.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Њ.Е. Бутрос Бутрос-Гали, Генерални секретар УН

29. мај 1995.

Екселенцијо,

Најновији развој догађаја у бившој Босни и Херцеговини донео је до сада најдубљу кризу у овој напаћеној земљи. Жао ми је што морам ово да кажем, али мора се рећи да су УН дозволиле да буду изманипулисане и доведене у неизвештан положај и да су ван очекивања компромитоване због фаталног загрљаја НАТО савеза. Резултати су тако оптужујући за УН да није потребан никакав коментар. То је трагедија за УН не само овде него и шире у свету.

Међутим, није све изгубљено. Мада време брзо истиче, предлажемо следеће кораке како би се избегла даља ескалација и створила атмосфера погодна за наставак значајног мировног процеса:

1. УН и земље чланице НАТО-а треба да дају гаранције да употреба силе није више у опцији и да се међународна заједница определила за мирно, политичко решење. Тражимо од вас да овде пошаљете више дипломата, а мање војника. Могуће је да ћете што више војника шаљете имати више насиља. Разговор о "учвршћењу мандата УНПРОФОР-а" је непромишљен и може да кошта много живота. Дозволите да будем сасвим јасан и да кажем да нећемо прихватити никакве промене мандата УНПРОФОР-а без претходне консултације са нама и наше сагласности. Молим Вас да пре него што нешто предузмете разговарате са нама.

2. Потпуну демилитаризацију "заштићених зона" коју треба одмах извршити. То је, посматрано са више страна, срж проблема. Морате да разумете, а сигуран сам да разумете, да постоји контрадикција између хуманитарне улоге УНПРОФОР-а и жеље да се примени политика заштићених зона без договорене демилитаризације заштићених зона. Пошто су, као што савршено добро знате, Муслимани увек одбијали да демилитаризују заштићене зоне, ми их можемо поштовати само ако су те зоне под потпуном контролом УН.

3. У складу са резолуцијом УН о ембаргу на увоз војног наоружања на територију бивше Југославије, све испоруке оружја, војне опреме и других средстава за ратовање из Ирана, Турске и других земаља треба одмах да се обуставе.

Екселенцијо, као што можете да видите ми не тражимо ништа посебно. Садашња криза је резултат дрског кршења разних уговора и споразума од стране других људи. Молимо Вас, пре свега, да будете оно што стално тврдите да сте: непристрасна трећа страна. Ми не можемо, и нећемо, толерисати пристрасност УН против нас.

Користимо ову прилику да Вашу екселенцију још једном уверимо да ми желимо мир и уредно и праведно решење овог грађанско-верског рата у нашој разореној домовини.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-033-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: President Jimmy Carter
3 June 1995

Dear President Carter,

Because of the pressure of work over the past few weeks I have been unable to keep in touch with you. Let me inform you straight away that we would like you to visit the Republic of Srpska again, hopefully very soon. You may well be able to get the peace process off the ground, but it is important to spell out our position very clearly. This is that we are ready to negotiate, with the Plan of the Contact Group as the basis for negotiations of all points. We are also ready, for the sake of achieving peace immediately, to be flexible on the territorial issue. As a sovereign and independent state, we may accept to form ties with the Muslim-Croat Federation.

You should also know that we are not in a position to accept any new, temporary cessation of hostilities. Indeed, we cannot make any further concessions. Accordingly, at least in public your visit must not be seen as an ambitious attempt to resolve this conflict because the possibility of failure is not inconsiderable. Therefore, should you embark on another trip to Pale, we recommend that you should describe it as a fact-finding mission. But, given your contacts with President Clinton, arrangements could be made whereby, "suddenly", your visit achieves a breakthrough. This, of course, depends on the willingness of the US administration to consider a new Camp David, a meeting that would, as a result of prior negotiations behind the scenes, resolve all the problems of the former Yugoslavia, including that of Croatia as well as the former Bosnia Herzegovina.

I look forward to hearing from you.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

[This letter to former US President Jimmy Carter confirms that the Republic of Srpska practically accepted the Contact Group's plan as the basis for negotiations on all disputable issues. However, the Contact Group gratuitously made objections and was needlessly prolonging the war in order that a pretext should be found for NATO's armed attack on Serb military and civilian targets. As time has shown, the ultimate goal was to force the leadership of the Republic of Srpska into allowing to be replaced by Slobodan Milosevic as the Republic of Srpska's representative at final negotiations on the establishment of peace in Bosnia-Herzegovina.]

95-033-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Цими Картер

3. јун 1995.

Поштовани Председниче Картер,

Због велике заузетости током последњих неколико недеља нисам могао да одржавам везу са Вама. Да Вас одмах обавестим, желели бисмо да што пре опет посетите Републику Српску. Можда ћете бити у могућности да покренете мировни процес, али је важно да сасвим јасно изнесемо свој став. Спремни смо да преговарамо, са планом Контакт групе као основном за преговоре о свим тачкама. Такође смо спремни, да у циљу хитног постизања мира, будемо флексибилни у погледу територија. Као суверена и независна држава, можемо да прихватимо формирање веза са Муслиманско-хрватском Федерацијом.

Треба такође да знате и то да сада нисмо у позицији да прихватимо нови привремени прекид непријатељстава. У ствари, не можемо да правимо било какве даље уступке. Зато, бар у јавности, Ваша посета не сме да се види као амбициозни покушај да се реши овај сукоб, јер могућност неуспеха није искључена. Према томе, ако кренете на још један пут за Пале, препоручујемо Вам да га опишете као мисију утврђивања чињеница. Али, захваљујући Вашим везама са Председником Клинтонем, могли би се постићи неки договори, па, "изненада" Ваша посета постиже успех. Ово, наравно, зависи од воље америчке администрације да размисли о новом Кемп Дејвиду, састанку који би као резултат претходних преговора иза сцене, решио све проблеме бивше Југославије, укључујући и проблеме Хрватске и бивше Босне и Херцеговине.

Очекујем Ваш одговор.

С поштовањем
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

[Ово писмо бившем америчком Председнику Цимију Картеру сведочи да је Република Српска практично прихватила план Контакт групе као основу за преговоре о свим спорним питањима. Али је Контакт група цепидлачила и беспотребно продужавала рат у намери да се нађе изговор за оружани напад Атланског пакта на српске војне и цивилне циљеве. Крајњи циљ био је, како је то потоње време показало, да се руководство Републике Српске присили да уместо њега Слободан Милошевић представља Републику Српску на завршним преговорима о успостављању мира у Босни и Херцеговини.]

95-034-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
To: President Jimmy Carter
7 June 1995

Dear President Carter,

Because of the pressure of work over the past few weeks I have been unable to keep in touch with you. Let me inform you straight away that we would like you to visit the Republic of Srpska again, hopefully very soon. You may well be able to get the peace process off the ground, but it is important to spell out our position very clearly. This is that we are ready to negotiate, with the Plan of the Contact Group as the basis for negotiations of all points. We are also ready, for the sake of achieving peace immediately, to be flexible on the territorial issue. As a sovereign and independent state, we may accept to form ties with the Muslim-Croat Federation. To be more specific on this point I attach a list of five principles which, if the Muslim-Croat Federation accepts, as we already do, can serve as the way of restarting real peace negotiations at once.

You should also know that we are not in a position to accept any new, temporary cessation of hostilities. We want a permanent one. Therefore, as soon as agreement is reached on recommencing peace talks, we propose reinstating the cessation of hostilities agreement of 31 December 1994, which was the result of your efforts and which would now be on a permanent basis.

We cannot make any further concessions. Accordingly, at least in public your visit must not be seen as an ambitious attempt to resolve this conflict because the possibility of failure is not inconsiderable. Therefore, should you embark on another trip to Pale, we recommend that you should describe it as a fact-finding mission. My hope of course is that your visit can achieve a breakthrough.

I look forward to hearing from you soon.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

Proposed Principles for the negotiations

1. During the negotiations there will be defined the form of ties between the Republic of Srpska and the Federation of Bosnia and Herzegovina.
2. There shall be equal and balanced treatment of the Republika Srpska and the Federation of Bosnia-Herzegovina.
3. The territorial proposals of the Contact Group will be open to change in order to benefit the interests of both parties.
4. Each party would have the right to establish special parallel arrangements with the neighbouring countries, if consistent with the integrity of the Republika Srpska and the Federation of Bosnia-Herzegovina.
5. The full catalogue of human rights and fundamental freedoms set out in international

instruments will be respected, including the right of refugees and other displaced persons to return to their homes of origin, which must be an overall process.

95-034-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Цими Картер

7. јун 1995.

Поштовани Председниче Картер,

Због презаузетости током последњих неколико недеља нисам могао да одржавам везу са Вама. Да Вас одмах обавестим, желели бисмо да што пре опет посетите Републику Српску. Можда ћете бити у могућности да покренете мировни процес, али је важно да сасвим јасно изнесемо свој став. Спремни смо да преговарамо, са планом Контакт групе као основом за преговоре о свим тачкама. Такође смо спремни да, у циљу постизања тренутног мира, будемо флексибилни у погледу територија. Као суверена и независна држава, можемо да прихватимо формирање веза са Муслиманско-хрватском Федерацијом. Да будем прецизнији, прилажем листу пет начела која, ако их Муслиманско-хрватска Федерација прихвати, што смо ми већ учинили, могу да послуже за обнављање правих мировних преговора одмах.

Треба такође да знате да нисмо у позицији да прихватимо нови привремени прекид непријатељстава. Желимо сталан прекид. Зато чим се постигне споразум о обнављању мировних преговора, предлажемо да се поново активира споразум о прекиду непријатељстава од 31. децембра 1994, који је био резултат Ваших напора и који би сада био на трајним основама.

Не можемо да правимо било какве даље уступке. Зато, бар у јавности, Ваша посета не сме да се види као амбициозни покушај да се реши овај сукоб јер могућност неуспеха није искључена. Према томе, ако кренете на још један пут за Пале, препоручујемо Вам да га опишете као мисију утврђивања чињеница. Надам се, наравно, да Ваша посета може да постигне значајан напредак.

Очекујем ускоро Ваш одговор.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

Предложена начела за преговоре

1. У току преговора дефинисаће се облик везе између Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине.

2. На истоветан начин ће се поступити са Републиком Српском и Федерацијом Босне и Херцеговине.

3. Предлози Контакт групе у погледу територије биће отворени за измене како би се задовољили интереси обеју страна.

4. Свака страна би имала право да успостави посебне паралелне везе са суседним земљама, ако је то у складу са интегритетом Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине.

5. Поштоваће се сва људска права и основне слободе регулисани међународним правним актима, укључујући и право избеглица и других расељених лица да се врате у своје напуштене домове, што мора да буде општи процес.

95-035-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
8 June 1995

This is to certify that
Mr ERNEST HAENDLER,
Pass.- Bundesrepublik Deutschland
Nr.4082039501
Max Planck – str. 8
D – 64546 Morgenfelden – Walldorf,

is authorized to pass the letter of the President of the Republic of Srpska to the President of the USA.

Dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

95-036-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

8. јун 1995.

Овим се потврђује да је
господин Ернест Хендлер

Пасош – Савезна Република Немачка
Број 4082039501

улица Макс Планкт бр. 8

D – 64546 Morgenfelden – Walldorf

овлашћен да писмо Председника Републике Српске
преда Председнику САД.

др Радован Карацић
Председник Републике Српске

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLICS
SARAJEVO

To: Bill Clinton, President, USA
8 June 1995
Dear Mr President,

I am taking the liberty of appealing to you as the only person who can save the world from the bloody war that is looming ahead.

In 1917 R.G.D. Laffan, a British historian, wrote of us, "If ever a nation bought its union and its liberty with blood and tears, the Serbs have paid that price. For five hundred years they have never been content to submit to slavery, but have unceasingly struggled towards the light". We have not changed since 1917. The price we paid during the Second World War and under Tito's communism was enormous, but we are still prepared to fight and die for our liberty. There should be no mistake about that.

But, like people everywhere, we prefer peace. Americans and Serbs have always been friends and were brothers-in-arms in both world wars. The Serbian people cannot understand why America has turned against them. We hope that some day Americans will come to understand our position.

Serbs have lived in Bosnia for centuries, but are now accused of invading our own land. We did not want to separate from Yugoslavia and, indeed, under the Bosnian constitution, separation, should not have been possible without the consent of the Serbian community, one third of the population. What has been done has been done, however, and we are willing to live along side of the Bosnian Muslims as we have done for years, but we cannot live under Muslim rule and eventually Islamic law.

The media likes to talk of the liberal "multicultural" attitude of the Bosnian Muslims, but Mr Izetbegovic's writings show all too clearly that he and his associates will lead Bosnia down the path of Islamic fundamentalism, Iranian style. When the Shah left Iran, he was not succeeded by Ayatollah Khomeini, but by the liberal secular government of Shahpur Bakhtiar. The world knows what happened to that government, to Mr Bakhtiar, and to Iran. The fate of Bosnia will be the same.

Whether the majority of Bosnian Muslims want to live in such a society is for them to decide. We do not want to, but we realize that we are neighbors and that a way of living side by side must be established.

What we ask of you, Sir, is to call for a "Camp David" style conference, inviting all parties to the conflict as well as representatives of the international community. We can promise you that in a short time all problems can be settled, peace signed, and normal multinational cooperation established in the Balkans, leading eventually to the region becoming part of the European Union.

We have been so many times close to a peace agreement that only questions of detail remain to be solved. However, for nearly a year no one has talked to us. The "contact group" is traveling from one place to another in Europe, contacting only themselves, and ignoring us who administer 70% of Bosnian territory, who have an army, police, schools, universities, our own currency, a well-organized judicial system, a freely elected parliament and government, etc. We are grateful that our Serbian brothers in Yugoslavia are negotiating for us, but it is our lives that are in the balance and nothing can be done without our acceptance.

If negotiations are not resumed, we are heading for a totally unnecessary war in which the United States will inevitably be involved. Already we are seeing a military build-up along the borders of former Yugoslavia and soon one force will be sent in to help another force, just as in Vietnam. No one can win, and the suffering will be immense on all sides.

I am fully aware that your government believes us to be in the wrong. The American Ambassador to the United Nations, Mrs Albright, has called for “punishment of the Serbs”. She has predecessors in wanting to “punish the Serbs”. In 1914 the Austro-Hungarian Empire sent what it called a “punitive expedition” against Serbia. Austria and its ally, the German Empire, were convinced they would make a short day's work of their little neighbor. Millions died, including Americans. In 1941 Hitler, in what he called “Operation Just Punishment”, launched his attempt to destroy Serbia as a nation. Like Austria he failed. The Serbs have shown we can take punishment and still fight back. We will do so again if we must. We may die, but we will not die alone.

Once again, Mr President, we urge you to call a peace conference before it is too late. If peace is signed, there will be no need for ever-increasing forces in the Balkans. The United Nations can go home. It will regain its respectability and the United States will earn the gratitude, not only of the peoples of the former Yugoslavia, but of the world. You will be remembered in history as the President who saved peace at the last moment, not as one who stumbled into war.

President John Kennedy, in an address at Arlington Cemetery on November 11, 1961, said, “No man who has witnessed the tragedies of the last war, no man who can imagine the unimaginable possibilities of the next war, can advocate war out of irritability or frustration or impatience.”

I hope you will ponder his words. America has no vital interests in Bosnia; its people have no quarrel with the Serbs. If war is started, it will be as General Shalikashvili said after the NATO bombing last month, out of frustration and impatience.

Had President Kennedy lived, many believe he would have stopped the escalation in Vietnam and its dreadful consequences for America and the Vietnamese people. An unfair destiny prevented him. You, however, can stop this war.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-036-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Бил Клинтон, Председник САД

8. јун 1995.

Поштовани господине Председниче,

Користим слободу да се обратим Вама као јединој особи која може да спаси свет од крвавог рата који је на видику.

Године 1917. Р.Г.Д. Лафан, британски историчар, написао је о нама: "Ако је икада неки народ купио своје уједињење и слободу крвљу и сузама, Срби су платили ту цену. Пет стотина година они се никада нису помирили са ропством, већ су се непрестано борили и тежили ка светлости". Нисмо се променили од 1917. године. Цена коју смо платили у току Другог светског рата и под Титовим комунизмом била је огромна, али смо и даље спремни да се боримо и умремо за слободу. У то не треба сумњати.

Али, као и сви други људи, и ми више волимо мир. Американци и Срби су увек били пријатељи и браћа по оружју у оба светска рата. Српски народ не може да разуме зашто се Америка окренула против њега. Надамо се да ће једног дана Американци схватити наш положај.

Срби су вековима живели у Босни, а сада су оптужени да су извршили инвазију на сопствену земљу. Нисмо желели да се одвојимо од Југославије и, заиста, по босанском уставу, одвајање не би било могуће без сагласности српске заједнице која представља једну трећину становништва. Шта је учињено учињено је, међутим, ми смо спремни да живимо поред босанских Муслимана што смо годинама и чинили, али не можемо да живимо под муслиманском влашћу и евентуално по исламским законима.

Медији радо говоре о либералном "мултикултурном" ставу босанских Муслимана, али записи господина Изетбеговића сасвим јасно показују да ће он и његови сарадници водити Босну путем исламског фундаментализма у иранском стилу. Када је Шах напустио Иран није га наследио Ајатолах Хомеини, већ либерална световна влада Шапур Бахтиара. Свет зна шта се догодило тој влади, господину Бахтиару и Ирану. Судбина Босне биће иста.

Да ли већина босанских Муслимана жели да живи у таквом друштву на њима је да одлуче. Ми то не желимо, али схватамо да смо суседи и да се мора утврдити начин на који ћемо живети једни поред других.

Оно што од Вас тражимо, господине, јесте да сазовете конференцију типа "Кемп Дејвид", и на њу позовете све стране у сукобу и представнике међународне заједнице. Можемо Вам обећати да се у кратком периоду сви проблеми могу решити, мир потписати, и успоставити нормална мултинационална сарадња на Балкану, која би водила до евентуалног укључења региона у Европску унију.

Већ много пута смо били близу мировног споразума тако да су остали да се реше само детаљи. Међутим, већ скоро годину дана нико са нама није разговарао. "Контакт група" путује из једног места у Европи у друго, контактира само себе, а игнорише нас који управљамо 70%

босанске територије, који имамо војску, полицију, школе, универзитете, сопствену валуту, добро организован правосудни систем, парламент и владу изабране на слободним изборима, итд. Ми смо захвални што наша браћа Срби у Југославији преговарају у наше име, али ради се о нашим животима и ништа се не може урадити без нашег пристанка.

Ако се преговори не обнове, идемо ка потпуно непотребном рату у који ће и Сједињене Америчке Државе неизбежно бити увучене. Већ видимо како се војска групише дуж граница бивше Југославије и ускоро ће једне снаге бити упућене да помогну другим снагама, баш као у Вијетнаму. Нико не може да победи, а патња ће бити огромна на обема странама.

Сасвим сам уверен да Ваша влада сматра да грешимо. Амерички амбасадор у УН, госпођа Олбрајт, позвала је на "кажњавање Срба". И пре ње је било оних који су желели да "казне Србе". Године 1914. Аустроугарско царство је послало такозвану "казнену експедицију" на Србију. Аустрија и њен савезник, Немачко царство, били су уверени да ће за час решити питање свог малог суседа. Милиони су умрли, укључујући и Американце. Године 1941. Хитлер је покушао да уништи Србију у операцији коју је назвао "Операција праведног кажњавања". Као и Аустрија није успео. Срби су показали да умеју да приме казну и да одговоре. То ћемо опет учинити ако будемо морали. Ми можемо да умремо, али нећемо умрети сами.

Још једном, господине Председниче, молимо Вас да сазовете мировну конференцију пре него што буде касно. Ако се мир потпише неће бити потребе за све већим снагама на Балкану. Уједињене Нације могу да иду кући. Повратиће се поштовање према њима, а Сједињене Америчке Државе ће заслужити захвалност не само људи из бивше Југославије већ и целог света. Ви ћете бити запамћени у историји као Председник који је у последњем моменту спасао мир, а не као Председник који је посрнуо у рат.

Председник Џон Кенеди је у обраћању на гробљу Арлингтон 11. новембра 1961. рекао "Нико ко је био сведок трагедија последњег рата, нико ко може да замисли незамисливе могућности следећег рата, не може да заговара рат зато што је иритиран фрустрацијом или нестрпљењем".

Надам се да ћете размислити о његовим речима. Америка нема виталних интереса у Босни; њени људи нису у свађи са Србима. Ако рат почне, биће то, као што је генерал Шаликашвили рекао после НАТО бомбардовања прошле недеље, због фрустрације и нестрпљења.

Да је председник Кенеди остао жив, многи верују да би зауставио ескалацију рата у Вијетнаму и његове ужасне последице по амерички и вијетнамски народ. Неправедна судбина га је спречила. Ви, међутим, можете да зауставите овај рат.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-037-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО
Председник Жељо Желев
Софија, Бугарска
1. јул 1995.

Поштовани господине Председниче,

Поздрављам Вас у име народа Републике Српске и уверен сам да поздрављајући Вас и Вашу личност поздрављам цели бугарски народ.

С обзиром да живимо у информативној блокади коју су наметнуле велике светске компаније, и да бугарски народ више по срцу него по информацијама осећа шта је смисао наше борбе, сматрамо да смо дужни да бугарски народ правилно информишемо о стварима које представљају претњу нама и које могу постати претња Бугарској. Стога Вас молимо да помогнете око отварања информативно-културно-хуманитарног бироа Републике Српске у Софији. То би била прва у низу институција које треба установити између нашег дела српског народа и Бугарске. Наиме, до нашег потпуног уједињења са осталим Србима, што је наш крајњи циљ, морамо да наступамо појединачно.

Уверавам Вас, господине Председниче, да наш народ гаји према бугарском народу најтоплија осећања и да ће, уколико уклонимо све препреке, браћа поћи један другом у сусрет у многим областима друштвеног, културног и привредног живота. Уверени смо да ће Бугарска бити међу првим земљама које ће признати Републику Српску, државу која је већ четврту годину реалност.

Примите изразе највећег уважавања и пријатељства.

Ваш,
др Радован Крацић
ПРЕДСЕДНИК, РЕПУБЛИКА СРПСКА

95-037-p

Republic of Srpska
President of the Republic
S a r a j e v o

President Zeljo Zelev
Sofia, Bulgaria
1 July 1995

Dear Mr. President,

I am sending you regards on behalf of the people of the Republic of Srpska and I am certain that by greeting you, I am giving my regards to the entire Bulgarian people.

In view of the fact that we are living in an informational blockade, imposed by large world companies and that the Bulgarian people feel more in their hearts than on the basis of information what the essence of our battle is, we believe it is our duty to properly inform the Bulgarian people of things which pose threat to us and which may represent threat to Bulgaria as well. Therefore, we would appreciate your helping us open an informational, cultural and humanitarian bureau of the Republic of Srpska in Sofia. That would be the first of many institutions which should be established between our part of the Serb people and Bulgaria. Pending our full union with other Serbs, which is our final goal, we must act individually.

I assure you, Mr President, that our people cherish warm feelings towards the Bulgarian people and that, if we remove all the obstacles, our two brotherly nations will welcome each other in many fields of social, cultural and economic life. We are certain that Bulgaria will be among the first countries to recognize the Republic of Srpska, a state which has been part of reality for four years now.

With kind regards,
Dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

95-038-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Serge Ameye, Brussels
7 July 1995

Dear Mr Ameye,

I am very glad that you have been able to visit Pale, where you could check the facts and assure yourself that the Serb side is definitely in favour of peace, and for a political solution to the conflict. Also, you have had an opportunity to see that the Serb side has the right to its own state, and that it recognizes that the Muslims and the Croats have the same right. If you have been able in Belgium to achieve a peaceful transformation into a confederation of three states, after this war here we should certainly attain an even greater transformation, that is, to establish our national states.

I would like to ask you to do what you can, during your stay in the US, so that some Americans of consequence, such as Mr Ted Kennedy, visit Pale on a fact-finding mission. We shall be grateful to you for any mediating effort you make.

Yours sincerely
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-038-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Серж Амеј, Брисел

7. јули 1995.

Поштовани господине Амеј,

Веома ми је драго што сте могли да посетите Пале где сте могли да се уверите да је српска страна дефинитивно опредељена за мир и политичко решење сукоба. Такође сте имали прилику да видите да српска страна има право на сопствену државу и да признаје иста права Муслиманима и Хрватима. Ако сте ви у Белгији могли да обавите мирну трансформацију у конфедерацију три државе, после овог рата ми би требало да постигнемо чак и већу трансформацију, односно, да успоставимо сопствене националне државе.

Желео бих да Вас замолим да, за време боравка у САД, учините што је у Вашој моћи да неки Американци од утицаја, попут господина Теда Кенедија, посете Пале у циљу утврђивања чињеница. Бићемо Вам захвални за посредовање.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

95-039-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Andreas Papandreou, Prime Minister, Athens
19 July 1995

Dear Prime Minister,

You have received, through your ministers Mr Papoulias and Mr Kremastinos, my messages brought to Athens by our Health Minister.

I have been informed of your readiness that Greece, as a neutral country, should participate more actively in conflict resolution in the former Yugoslavia, and to make Greek diplomacy, which has good connections with Belgrade and Pale, but also with the other sides in the conflict, even more successful in that respect. We shall, as soon as the opportunity arises, propose to the international mediators the resumption of negotiations in Athens.

I shall soon be in a position to convey to you, through my emissary, our concrete proposals for the political settlement in the former Bosnia-Herzegovina.

My ministers have also informed me of the readiness of the Greek government to help build a refugees settlement for some 3,000 people in the municipality of Nevesinje (Herzegovina). The situation in this municipality is exceptionally difficult, since it caters for over 12,000 refugees from the areas of Herzegovina under Muslim and Croat control, the available housing space per inhabitant being only four square meters.

In addition to the refugees settlement, it would be necessary to build a minimum of complementary buildings (kitchen, health center, school, warehouse). We consider that this project, financed by the Greek government, would have a huge symbolic and practical significance. To begin with, it would be useful if a small team of Greek experts came here to ascertain all the relevant facts for the building of the settlement.

Mr Prime Minister, once again we express our firm belief that the Greek-Serb friendship is permanent and indestructible, and that our cooperation will develop for the good of our countries, and for peace and justice in the world.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-039-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Андреас Папандреу, председник владе, Атина

19. јули 1995.

Поштовани председниче владе,

Примили сте, преко ваших министара господина Папулиаса и господина Кремастиноса, моје поруке које је у Атину донео наш министар здравља.

Обавештен сам да сте спремни да Грчка, као неутрална држава, активније учествује у решавању сукоба у бившој Југославији, и да грчку дипломатију, која има добре везе са Београдом и Палама, али и са другим странама у сукобу, учините још успешнијом у тој ствари. Ми ћемо, чим се укаже прилика, предложити међународним посредницима обнову преговора у Атини.

Ускоро ћу бити у ситуацији да Вам саопштим, преко мог изасланика, наше конкретне предлоге за политичко решење у бившој Босни и Херцеговини.

Моји министри су ме такође обавестили о спремности грчке владе да помогне у изградњи избегличког насеља за око 3.000 људи у општини Невесиње (Херцеговина). Ситуација у овој општини је изузетно тешка, јер се у њој налази преко 12.000 избеглица из подручја у Херцеговини која су под муслиманском и хрватском контролом, а могући смештајни простор по становнику је само четири квадратна метра.

Поред избегличког насеља било би потребно изградити минимум пратећих објеката (кухињу, дом здравља, школу, складиште).

Сматрамо да би овај пројекат, финансиран од стране грчке владе, имао огроман симболичан и практичан значај. За почетак би било корисно да један мали тим грчких стручњака дође овде и утврди све релевантне чињенице које се односе на изградњу насеља.

Господине председниче владе, још једном изражавамо наше чврсто уверење да је грчко-српско пријатељство трајно и неуништиво и да ће се наша сарадња развијати за добро наших земаља и за мир и правду у свету.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник,
Република Српска

95-040-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: President Bill Clinton
19 July 1995

Dear President,

Please allow me to convey our condolences to you personally and to the American people in connection with the tragic deaths today of Robert Frasure and Nelson Drew. If I may suggest, your officials perhaps took unnecessary risks in choosing a most dangerous road to reach Sarajevo. We therefore offer the use of our territory so that US government officials can in future safely reach their destinations.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-040-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Бил Клинтон

19. јули 1995.

Поштовани Председниче,

Дозволите ми да изразим наше саучешће Вама лично и америчком народу поводом данашње трагичне смрти Роберта Фрасура и Нелзона Друа. Ако могу да кажем, Ваши званичници су можда преузели непотребан ризик када су изабрали најопаснији пут до Сарајева. Зато Вам нудимо да користите нашу територију како би званичници САД убудуће безбедно стизали на своја одредишта.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

95-041-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

MR BILL CLINTON,
PRESIDENT OF THE U.S.A.
Date: 24 July 1995

Dear Mr President,

On June 8, 1995 I wrote you a letter clearly proposing peace negotiations along the lines of "Camp David". That letter was delivered to you personally on June 12, 1995. To date I have not received an answer.

I can understand that in view of the unprecedented public relations campaign with millions of dollars spent to mold American and European public opinion against the Serbs, you are reluctant to engage in a dialogue with us. Your staff, I am sure, warns you not to talk with "rebels" whose state is not recognized by the "international community" and who are probably "war criminals" as well. This high moral stance no doubt enables them to sleep well at night.

The unpleasant truth, however, is that people on all sides in former Yugoslavia are dying unnecessarily because of this refusal to communicate with us. There would have been no battles for Srebrenica and Zepa if peace negotiations had been called as I have been requesting for months before making my direct appeal to you six weeks ago. Your military advisors know quite well that the so-called "safe havens" are not demilitarized and that Muslim soldiers - not all of them Bosnians - are using them as bases to attack surrounding Serbian villages. Murdered Serbs do not count for the "international community", but they do for us and we will defend our people. As I wrote you in my previous letter, we would prefer peace and I am sure so would the Muslim people, even if their leaders, eager to control all of Bosnia, are prepared to sacrifice thousands of lives in their hunger for power. Three years ago when Bosnia broke away from multi-ethnic Yugoslavia, we agreed to a plan of cantonization believing it was sufficient to preserve us from direct Muslim rule. It was the Muslim leadership, on the advice of the American Ambassador, who withdrew from the agreement.

The Bosnia recognized in 1992 was a fiction, its legitimacy contested by one-third of its population. The motives of those who rushed to recognize such a state are gravely suspect, as are the motives of those who today refuse genuine peace negotiations. Huge sums were spent last week for the representatives of 16 nations to come to London and issue a proclamation threatening to use the entire military might of NATO against a tiny group of people fighting for their independence and right to self-determination.

We do not want to rule the Bosnian Muslims, but their leaders want to rule us, just as their ancestors did during the Turkish occupation and again during the Second World War in collaboration with the Nazis. In those conditions we cannot live together. This separation could have effected peacefully three years ago except for outside pressure, and it is outside pressure that is maintaining the present state of war.

The Bosnian government and, to a large extent, the European community would like to see America enter this war. As you have realized, however, neither America nor you personally have anything to gain by waging war in Bosnia, risking its spread throughout the Balkans and beyond.

The American public has been hearing that the Serbs must be "bombed back to the

negotiating table". I think they would be surprised to learn that our multiple requests, not only to you but to the leaders of other big powers, for a peace conference have been smothered by a resounding silence.

Once again, Mr President, I respectfully request you to call for a peace conference, to which all the parties to the conflict, and not just outsiders, will come. I am convinced that with your encouragement, we can reach a solution acceptable to all and sign not a cease-fire, but a lasting peace.

With the highest appreciations.

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-041-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Господин Бил Клинтон
Председник САД

24. јули 1995.

Поштовани господине Председниче,

Дана 8. јуна 1995. године послао сам Вам писмо са јасним предлогом за мировне преговоре по узору на "Кемп Дејвид". То писмо Вам је лично уручено 12. јуна 1995. године. До данас нисам добио одговор.

Могу да схватим да се у светлу јавне кампање без преседана, са милионима долара потрошеним за обликовање америчког и европског јавног мњења против Срба, уздржавате од уласка у дијалог са нама. Уверен сам да Вас ваши сарадници уверавају да не разговарате са "побуњеницима" чија држава није призната од стране "међународне заједнице" и који су вероватно и "ратни злочинци". Овај високо морални став несумљиво им обезбеђује миран сан.

Непријатна истина је, међутим, да људи на свим странама у бившој Југославији непотребно умиру због овог одбијања да се разговара са нама. Не би било борби за Сребреницу и Жепу да су организовани мировни преговори као што сам ја већ месецима тражио пре него што сам се пре шест недеља обратио директно Вама. Ваши војни саветници сасвим добро знају да такозване "заштићене зоне" нису демилитаризоване и да их муслимански војници – нису сви Босанци – користе као базе за нападе на околна српска села. Мртви Срби не значе ништа за "међународну заједницу", али за нас значе и ми ћемо бранити наш народ.

Као што сам Вам у претходном писму рекао, ми више волимо мир, а сигуран сам да то важи и за муслимански народ, иако су њихове вође, жељне да преузму контролу над целом Босном, спремне да у својој глади за моћи жртвују на хиљаде живота. Пре три године када се Босна отцепила од мултиетничке Југославије, сагласили смо се са планом кантонизације верујући да је то довољно да нас сачува од непосредне муслиманске власти. Муслиманско вођство се, по савету америчког амбасадора, повукло из споразума.

Признавање Босне 1992. године је била фикција, њен легитимитет је оспорила једна трећина њеног становништва. Мотиви оних који су пожурили да признају такву државу веома су сумњиви, исто као и мотиви оних који данас одбијају истинске мировне преговоре. Огромне суме су прошле недеље потрошене за представнике 16 земаља да дођу у Лондон и издају саопштење са претњом да ће се употребити цела војна сила НАТО-а против малене групе људи који се боре за своју самосталност и право на самоопредељење.

Ми не желимо да владамо босанским Муслиманима, али њихови лидери желе да владају нама баш као и њихови преци у току турске окупације и поново у Другом светском рату у сарадњи са нацистима. У таквим условима не можемо да живимо заједно. Ово раздвајање могло се обавити мирним путем пре три године да није било притиска са стране, а због тог притиска са стране имамо и садашње ратно стање.

Босанска влада, а великим делом и Европска заједница, желеле би да виде Америку увучену у рат. Међутим, као што сте схватили, ни Америка ни Ви лично ништа не добијате вођењем рата у Босни, рескирајући да се он прошири на цео Балкан и шире.

Америчка јавност чује да Срби морају "бомбама да се врате за преговарачки сто". Мислим да би она била изненађена када би сазнала да су наши многобројни захтеви, не само Вама већ и лидерима других великих сила, за организовање мировне конференције прикривани ћутањем које одзвања.

Још једном, господине Председниче, са уважавањем Вас молим да сазовете мировну конференцију на коју ће доћи све стране у сукобу, а не само аутсајдери. Уверен сам да бисмо уз Ваш подстицај могли да дођемо до решења прихватљивог за све и да потпишемо не прекид ватре већ трајан мир.

С највећим уважавањем,
др Радован Караџић
Председник, Република Српска

95-042-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

Pale, 26 July 1995

To: Mr Valery Giscard d'Estaing
19 rue Francois ler
75008 Paris, France

Dear Mr President,

I am well acquainted with your interest in civil war in ex-Yugoslav Republic Bosnia and Herzegovina that you expressed two years ago in your letter addressed to the President of our Parliament, mr Krajisnik, as well as with your impartiality and sympathies that you express for Serb people. Therefore allow me to use the opportunity of the visit paid by Ms Milena Novkovic to convey some information on the conflict and to suggest some steps that may contribute to end permanently the military operations and reach a political solution.

The tragic civil war between three nations in former Federal Republic of Bosnia and Herzegovina started because the International Community did not recognize the right for self-determination to the Serbs, namely the right for Serbs to remain as part of New Yugoslavia or form their own state in the event of dismemberment of SFR Yugoslavia. By such a decision the Serb national community of Bosnia and Herzegovina, numbering up to 1,5 million, was deprived of its previous status and aimed to become a national minority. The overall historical experience, including the present one, confirms that a status of minority would turn into disappearance of the Serbs from their historical and present ethnic territories. At the same time a state of Muslim integralists would be established.

This truth was unfortunately ignored by the world mass-media as well as by International political factors.

The Serb people own (by legal criteria) some 64% of the Bosnia and Herzegovina territory. It does not mean that the equal percentage of the resources and national wealth is tied to the said territory. The Serb side was ready, even before the war started, to give-up a certain part of its territories for the sake of both preventing or stopping the war. All this was aimed at providing viability for the state territories to be created through solution.

This truth was equally disrespected by International mediators. I sincerely hope that the latest proposal by Mr Juppe to create a new map for Bosnia and Herzegovina is based on the respect for those facts.

Mister President,

The people of the Republic of Srpska are especially concerned by the latest official standpoint of France. There is a danger that statements calling for warfare by the highest French officials may turn into open military conflict between two traditionally friendly nations, through a military engagement of Rapid reaction forces. Therefore, Mr President, may I ask you to invest your undisputed authority in order to avoid such a dangerous situation. I believe that your appeal for a final ending of the war in Bosnia and Herzegovina and for political negotiations based on a changed premisses, would contribute to avoid further military escalation of the conflict. This new basis should be a balanced proposal on territorial arrangements and recognition of independent Republic of Srpska. I believe that your visit to the Republic of Srpska may lead to a turning point in this

conflict. For the sake of human lives, and a hope that the conflict may stop, I would kindly ask you, Mr President to pay a visit to Pale. The visit could be a facts finding mission, and in that respect it can't fail.

With my deepest respect,
Dr Radovan Karadzic
President, The Republic of Srpska

95-042-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Пале, 26. јули 1995.

Прима: Господин Валери Жискар Дестен
19 rue Francois 1er
75008 Париз, Француска

Поштовани господине Председниче,

Упознат сам са Вашим интересовањем за грађански рат у бившој југословенској републици Босни и Херцеговини, које сте показали пре две године у писму које сте упутили председнику нашег Парламента, господину Крајишнику, као и са Вашом непристрасношћу и симпатијама које показујете према српском народу. Зато ми допустите да искористим посету госпође Милене Новковић и да вам пошаљем неке информације о сукобу и предложим неке кораке који би могли да допринесу коначном прекиду војних операција и проналажењу политичког решења.

Трагични грађански рат између три нације у бившој Савезној Републици Босни и Херцеговини почео је јер међународна заједница није признала Србима право на самоопредељење, наиме право Србима да остану део Југославије или да образују сопствену државу у случају распада СФР Југославије. Таквом одлуком српска национална заједница у Босни и Херцеговини, која броји 1,5 милион припадника, лишена је свог ранијег статуса и требало је да постане национална мањина. Целокупно историјско искуство, укључујући и садашње, потврђује да би статус мањине довео до нестанка Срба са њихових историјских и садашњих етничких територија. Истовремено би била успостављена држава муслиманских интегралиста.

Ова истина је нажалост занемаривана од стране светских медија и међународних политичких фактора.

Српски народ поседује (по правним критеријумима) око 64% територије Босне и Херцеговине. То не значи да се исти проценат ресурса и националног богатства налази на тој територији. Српска страна је била спремна, чак и пре почетка рата, да уступи један део својих територија у циљу спречавања или заустављања рата. Све ово је рађено са циљем да се решењем обезбеди стварање за живот способних државних територија.

Ни ова истина није поштована од стране међународних посредника. Искрено се надам да најновији предлог господина Жипеа за цртање нових мапа за Босну и Херцеговину полази од поштовања ових чињеница.

Господине Председниче,

Људи у Републици Српској су посебно заинтересовани за најновији званични став Француске. Постоји опасност да изјаве највиших француских званичника, које позивају на рат, могу да се претворе у отворени војни сукоб између два традиционално пријатељска

народа, кроз војно ангажовање у снагама за брзо реаговање. Могу ли, зато, господине Председниче, да Вас замолим да употребите свој неоспорни ауторитет како би се избегла ова опасна ситуација. Верујем да би Ваш захтев за коначни прекид рата у Босни и Херцеговини и политичке преговоре, на основу измењених премиса, допринео да се спречи даља војна ескалација сукоба. Ове нове основе треба да буду уравнотежени предлог територијалног уређења и признања независности Републике Српске. Мислим да Ваша посета Републици Српској може да буде прекретница у овом сукобу. У име људских живота и наде да се овај сукоб може зауставити, љубазно Вас молим, господине Председниче, да посетите Пале. Посета може да буде мисија утврђивања чињеница, и у том смислу не може бити неуспешна.

Примите изразе мог најдубљег поштовања.

др Радован Караџић
Председник
Република Српска

95-043-o

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Сарајево-Пале, 8. август 1995. године

ОТВОРЕНО ПИСМО ПРЕДСЕДНИКУ МИЛОШЕВИЋУ

Поштовани господине Предсједниче,

У тренуцима рушења једне српске државе услед варварске инвазије хрватских и муслиманских војски, у тренуцима када се затрпавају масовне гробнице убијених Срба и када колоне са више од стотину хиљада Срба траже путеве спаса, дужан сам и пред Богом и пред Српством да Вам се обратим.

Господине Предсједниче, ако је истина да је политика уметност могућег, онда Ви до сада нисте показали велико умеће. Било је могуће спречити пад Западне Славоније, али то из неразумљивих разлога није урађено. Уместо тога, Ваши су медији и Ваше политичке марионете окривиле руководство Републике Српске. Било је такође могуће спречити и садашњу хрватску агресију на читаву Републику Српску Крајину. Уместо тога Ваш режим нуди јалове осуде, што се ни у чему не разликује од циничних осуда међународне заједнице. Садашњи тренутак јасно говори да Ваше досадашње залагање за српске националне интересе није било искрено. Уосталом, било је могуће много раније остварити те циљеве одмах након распада Југославије. Нити су наши непријатељи били толико снажни да нам се успешно супроставе, нити је међународна заједница имала политичку вољу и потребно јединство да нас заустави. Међутим, Ви сте након почетне фазе буђења српског народа и уопште анимације читавог српског бића у одбрани националних интереса, изневерили сопствене идеје да сви Срби треба да живе у једној држави. Међутим, Ви сте окренули леђа Српству. Почели сте попуштати пред спољним притисцима до те мјере да се то граничи са издајом. Зато Вас је Запад прогласио својом једином надом.

Имали сте снаге, и још увек је имате, да се одупрете притисцима и уценама. Ми схватамо да Савезна Република Југославија трпи под санкцијама. Али Ви не схватате, или не желите да схватите, да је наставак режима санкција једноставно последица Ваше политике попуштања међународној заједници. Бојим се да сте свесно или несвесно препустили Србе у Републици Српској Крајини усташком ножу у неразумној нади да би на тај начин могли спасити Југославију и свој положај. Разарали сте српску снагу у Републици Српској Крајини политичким играма и војском на коју сте имали непосредан утицај. Заваравали сте народ гаранцијама о политичком решењу а све сте урадили да људи попут Микелића и њему сличних ослабе државу и народ и тако беспомоћне предају усташама на немилост. Исто се покушава урадити у Републици Српској, што уосталом показује и Ваше писмо упућено генералу Младићу. Такво деловање не доприноси јединству српског народа које је посебно у овом моменту неопходно.

Југославија је потписала Венсов план, према којем она гарантује безбедност српског народа у Републици Српској Крајини до проналажења политичког решења. И док Република Српска Крајина сада нестаје пред налетима неонацистичке Хрватске, која није прихватила политичко решење, тако нестаје и читав међународни кредибилитет Југославије, као и Ваш лични. У заблуди сте ако мислите да Република Српска, под Вашим и светским ембаргом, може сопственим снагама одбранити Републику Српску Крајину. Позивам Вас, док још није касно, да својим утицајем обезбедите да Војска Југославије изврши своје обавезе према Републици Српској Крајини на основу Венсовог плана. То, уосталом, од Вас очекује читав српски народ. Република Српска Крајина се може и мора ослободити.

Господине Председниче, ми можемо да се разликујемо у политичким и тактичким оценама. Али сада се покушава срушити западни део Српства, а већ је проузрокована огромна људска трагедија. Ако се овај процес не заустави западно од Дрине, неће се зауставити ни на Дрини. Ви сносите највећу историјску одговорност за садашња дешавања. Још увек имате шансу да се успешно вратите на браник наших националних интереса. Ви сте некада уверавали свет да Срби неће поклекнути. Веровали су Вам тада. Вероваће Вам опет.

С поштовањем,

др Радован Караџић
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

OPEN LETTER TO THE PRESIDENT MILOSEVIC

Sarajevo, Pale 8 August 1995

Dear Mr President,

In the hours of destruction of a Serbian state due to the barbarian invasion of Croatian and Moslem armies, in the hours when mass graves of killed Serbs are being back-filled, and when the columns of more than a hundred thousand Serbs are looking for the ways of salvation, it is my duty before God and before the Serbian people to address to you.

Mr President, if it is true that politics is the art of the possible, then you have not shown any great art so far. It was possible to prevent the fall of Western Slavonia, but it was not done for incomprehensible reasons. Instead, your mass media and your political puppets blamed the leaders of the Republic of Srpska. It was also possible to prevent the present Croatian aggression on the Republic of Srpska Krajina. Instead, your regime is offering fruitless denouncements that in no way differ from the cynical denouncements of the international community. The present moment clearly confirms that your efforts so far for the Serb national interests have not been sincere. At any rate, it was much earlier possible to achieve these goals, i.e. immediately after the disintegration of Yugoslavia. Neither our enemies were strong enough to oppose us, nor the international community had any political will and necessary unity to stop us. However, after the initial phase of awakening of the Serbian people, and general activation of the whole Serbian being in defence of the national interests, you have betrayed your own ideas that Serbs should live in one state. You turned your back to the Serb national feeling. You started to give up under the external pressures to the extent bordering treason. That is why the West pronounced you to be its only hope.

You had strength, and you still have it, to resist the pressures and blackmails. We understand that the Federal Republic of Yugoslavia suffers under the sanctions. But, you do not understand, or you do not want to understand, that the continuation of the sanction regime is simply the result of your policy of GIVING UP to the international community. I am afraid that you consciously or unconsciously abandoned the Serbs in the Republic of Srpska Krajina to the Ustasha knife in an irrational hope to save Yugoslavia and your position. You were damaging the Serbian strength in the Republic of Srpska Krajina by political games and the army upon which you had direct influence. You deluded the people by guarantees of political solution, and you did everything to allow Mikelic and men like him to undermine the state and the people, and to surrender them helpless to Ustashes. The same is being tried in the Republic of Srpska which is, anyway, shown by your letter to General Mladic. Such action does not contribute to the unity of the Serbian people which is particularly necessary at this moment.

Yugoslavia signed the Vance's Plan according to which it guarantees the security of the Serbian people in the Republic of Srpska Krajina until a political solution is found. And, just as the Republic of Srpska Krajina is now vanishing under the dashes of neo-Nazi Croatia which did not

accept any political solution, so is vanishing the whole international credibility of Yugoslavia and your personal credibility. You are in error if you think that the Republic of Srpska can, under your and world's embargo, defend the Republic of Srpska Krajina by its own forces. I am inviting you – before it is too late – to use your influence and secure the Army of Yugoslavia to fulfill its obligations toward the Republic of Srpska Krajina on the basis of the Vance's Plan. This is, at any rate, expected from you by the entire Serbian people. The Republic of Srpska Krajina can and must be liberated.

Mr President, we can differ in political and tactical assessments. But, now the efforts are being made to pull down the western wall of the Serb national entity, and an immense human tragedy has already happened. If this process is not checked on the western side of the Drina, it will not be stopped on the Drina either. You bear the greatest historical responsibility for present events. You still have a chance to make a successful come-back to the bulwark of our national interests. You were once convincing the world that Serbs would never buckle their knees. They trusted you then, and they will trust you again.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-044-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: Prime Minister Andreas Papandreu, Athens

22 August 1995

Dear Prime Minister,

I avail myself of this opportunity to express, once again, the gratitude of the Serb people, as well as my personal gratitude, for all the moral, political and material aid that Greece has extended to the Republic of Srpska. I want you to know that this is deeply appreciated, and that our people consider Greece as the only genuine ally we have in the world. We have no doubt that you will continue to help us, which is a great comfort to us.

A further point. There is much speculation in the media that a major conference will be held to resolve the conflict in the former Bosnia-Herzegovina on the basis of the so-called "five plus three" formula, meaning the five Contact Group nations plus the Serbs, the Croats and the Muslims. It is not clear, however, whether the Serbs will be those from Serbia or from the Republic of Srpska. We would like to know whether you can provide a clarification of this point. Our position is that only the legitimate representatives from the Republic of Srpska are entitled to negotiate and conclude arrangements regarding the former Bosnia-Herzegovina. Documents signed by anyone else who claims to act on our behalf will be rejected.

Please accept the assurances of my highest regard,

Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

[This letter forecasts events subsequent to NATO's attack on the Republic of Srpska. Dr Radovan Karadzic asks Andreas Papandreu in confidence whether the Republic of Srpska will be represented by Serbs from Serbia or the Republic of Srpska, i.e. by Slobodan Milosevic or by legitimate representatives of the Republic of Srpska.]

95-044-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник владе Андреас Папандреу, Атина

22. август 1995.

Поштовани Председниче владе,

Користим ову прилику да још једном изразим захвалност српског народа, и своју личну захвалност, за сву моралну, политичку и материјалну помоћ коју је Грчка пружила Републици Српској. Желим да знате да се то веома цени и да наши људи сматрају Грчку јединим правим савезником кога имамо у свету. Не сумњамо да ћете нам и даље помагати, а то нам је велика утеха.

Још нешто. Има много спекулација у медијима да ће се одржати важна конференција која ће решити сукоб у бившој Босни и Херцеговини на основу такозване формуле "пет плус три", што значи пет земаља Контакт групе плус Срби, Хрвати и Муслимани. Није јасно, међутим, да ли ће Срби бити они из Србије или Републике Српске. Желели бисмо да знамо да ли можете ово да појасните. Наш став је да једино легитимни представници из Републике Српске имају право да преговарају и закључују аранжмане који се односе на бившу Босну и Херцеговину. Документи које потпише било ко други ко тврди да ради у наше име биће одабачени.

Примите, молим Вас, изразе мог најдубљег поштовања.

Радован Караџић
Председник
Република Српска

[У овом писму већ се назире шта ће се ускоро догодити после напада Атланског пакта на Републику Српску. Др Радован Караџић у поверењу пита Андреаса Папандреуа да ли ће Републику Српску представљати Срби из Србије или из Републике Српске, тј. да ли ће то бити Слободан Милошевић или легитимни представници Републике Српске.]

95-045-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

TO PRESIDENT JIMMY CARTER

28 August 1995

Dear President Carter,

In order to keep you informed about our position, I wish to convey the following message to you and to ask that you do all you can to use it to promote the earliest possible resumption of peace talks on Bosnia.

You should know that the Republika Srpska welcomes the current US peace initiative and reiterates its commitment to a peaceful solution. In the light of this, the Republika Srpska is prepared to negotiate a comprehensive peace agreement which could lead to the formation of a Union constituted by the Republika Srpska and the Federation of Bosnia and Herzegovina. The outstanding territorial issues between the Republika Srpska and the Federation of Bosnia and Herzegovina would be settled in the course of the negotiations.

To provide an indication of the provisions which we believe should guide the negotiations, I am attaching a statement which sets forth the basis for our willingness to accept the US peace initiative as a welcome effort.

Yours sincerely,

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

The Republika Srpska is prepared to negotiate a comprehensive peace agreement, on the basis of the current US peace initiative, provided it is agreed that:

A. Bosnia and Herzegovina shall be a union constituted by the "Federation of Bosnia and Herzegovina" and the "Republika Srpska".

B. There shall be balanced and equal treatment of the "Federation of Bosnia and Herzegovina" and the "Republika Srpska".

C. Both the "Federation of Bosnia and Herzegovina" and the "Republika Srpska" shall have the right to establish parallel special relationships with neighbouring countries.

D. Any future political arrangements brought about by any community within either the "Federation of Bosnia and Herzegovina" or the "Republika Srpska" will not change the status of the other within the union, as described in subparagraphs A, B and C.

E. The full catalogue of human rights and fundamental freedoms as set out in international instruments will be respected, including the right of refugees and displaced persons to be able to return to their homes of origin, which must be an overall process.

F. As soon as peace talks recommence, the Cessation of Hostilities Agreement of 31 December 1994 will be reinstated on a permanent basis.

G. Nothing will be agreed until all is agreed.

95-045-p

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Цими Картер

28. август 1995.

Поштовани Председниче Картер,

Да бисте били информисани о нашем ставу, желим да вам Вам пошаљем следећу поруку и замолим Вас да учините све што је у Вашој моћи да се што пре наставе преговори о миру у Босни.

Треба да знате да је Република Српска поздравила тренутну мировну иницијативу САД и да непрестано понавља своју одређеност за мировно решење. У том светлу Република Српска је спремна да преговара о свеобухватном мировном споразуму који би водио ка образовању Уније Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. Сва преостала територијална питања између Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине била би решена у току преговора.

Као индикацију одредби око којих би требало, верујемо, да се воде преговори, прилажемо изјаву која представља основу наше спремности да прихватимо америчку мировну иницијативу као добродошлу.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник
Република Српска

Република Српска је спремна да преговара о свеобухватном мировном споразуму на основу садашње америчке мировне иницијативе, под условом да се договори следеће:

А. Босна и Херцеговина ће бити унија коју ће чинити "Федерација Босне и Херцеговине" и "Република Српска".

Б. "Федерација Босне и Херцеговине" и "Република Српска" имаће исти уравнотежени третман.

В. Обе јединице, "Федерација Босне и Херцеговине" и "Република Српска", имаће право да успоставе паралелне специјалне односе са суседним земљама.

Г. Никакви будући политички аранжмани било које заједнице унутар "Федерације Босне и Херцеговине" или "Републике Српске" неће мењати статус оне друге, као што је описано у подпараграфима А, Б, В.

Д. Поштоваће се сва људска права и основне слободе регулисани међународним правним актима, укључујући и права избеглица и расељених лица да се врате на своја огњишта, а то мора да буде свеобухватни процес.

Ђ. Чим се наставе мировни преговори, Споразум о прекиду непријатељстава од 31. децембра 1994. године биће обновљен на трајним основама.

Е. Ништа неће бити договорено док се све не договори.

95-046-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: President Bill Clinton, USA
President Boris Yeltsin, Russia
Prime Minister John Major, UK
11 September 1995

Dear Sirs,

It is beyond comprehension that NATO should have decided yesterday to launch cruise missiles against Banja Luka. This unprovoked and indeed barbaric action not only represents a dramatic escalation of the conflict, but it also comes at a moment when the peace process has been set on a firm course following the success of the Geneva meeting on 8 September. I believe that, should NATO attacks continue, the diplomatic breakthrough achieved in Geneva could easily evaporate, and the entire peace process could be wrecked. We are faced with a bizarre situation whereby the international community is, on the one hand, investing a great deal of effort to ensure a peaceful solution to the conflict and, on the other hand, that same international community is, through NATO, bombing and destroying its own diplomatic achievements. The delegation of the Republic of Srpska had gone to Geneva despite, and not because of the bombing campaign by NATO. In the light of the continuing attacks, at the receiving end of which are mostly civilians, the Republic of Srpska may well have to reconsider its further participation in peace talks. We have yet to be convinced that NATO has not taken law into its own hands. For it is clear that the most powerful military alliance on earth is openly taking the side of our enemies who have already begun, in their parasitic fashion, to exploit the military openings created for them by the relentless NATO campaign against the Republic of Srpska. What is happening has nothing to do with peace enforcement - NATO has declared war on the Serbs. It remains to be seen whether the international community as a whole can put a stop to this insane development. Time is rapidly running out.

Sincerely,

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-046-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Председник Бил Клинтон
Председник Борис Јељцин
Председник владе Џон Мејџор, УК

11. септембар 1995.

Поштована господо,

Несхватљиво је да је НАТО јуче могао да донесе одлуку да лансира крстареће ракете на Бања Луку. Ова неиспровоцирана и заиста варварска акција не само да представља драматичну ескалацију сукоба, већ долази у тренутку када је мировни процес постављен на чврст курс након успешног састанка у Женеви одржаног 8. септембра. Верујем да ће, ако се напади НАТО-а наставе, дипломатски успех постигнут у Женеви брзо испарити и цео процес би се могао распасти. Суочени смо са бизарном ситуацијом где међународна заједница, с једне стране, улаже велике напоре да би се дошло до мировног решења сукоба, а с друге стране, иста та међународна заједница, кроз НАТО, бомбардује и уништава оно што је њена дипломатија постигла. Делегација Републике Српске је отишла у Женеву упркос, а не због бомбардовања које је извео НАТО. У светлу напада који се настављају, а чије су жртве углавном цивили, Република Српска можда треба да размотри своје даље учешће у мировним преговорима. Треба још да се уверимо да НАТО није узео закон у своје руке. Јер, јасно је да најмоћнији војни савез на свету отворено стаје на страну наших непријатеља који су већ почели, на свој паразитски начин, да користе војни простор који им је ослобођен немилосрдном кампањом НАТО-а против Републике Српске. Ово што се дешава није присиљавање на мир – НАТО је објавио рат Србима. Остаје да се види да ли ће цела међународна заједница моћи да заустави овај бесмислени развој догађаја. Време брзо истиче.

С поштовањем,
др Радован Карацић
Председник,
Република Српска

95-047-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

No. 01-1749/95

Date: 17 September 1995

Dear Boris Nikolayevitch,

I am writing to you at the probably most critical moment for the Republic of Srpska. At issue is its physical destruction on the very land on which the Serb people have lived since the 6th century, when the Slavs moved to the Balkans.

As you already know, after we had agreed to start negotiations aimed at reaching peace on the basis of the well-known principles of the US initiative, monstrous rockets and bombs fell on the Republic of Srpska, air strikes continuing day and night. NATO's aircraft, naval and land military forces are backed up by the Muslim-Croat Federation army. We are going through such an ordeal that there is no point in mentioning in detail the sufferings of ordinary, harmless people, women, children and the elderly. You know that already.

We have been exposed to genocide just because we represent an obstacle to the insane plans for NATO's expansion onto the entire Europe, as we will not renounce our Russian brothers, for whom we have always cherished profound love. It is for those reasons that US representatives cynically state that Serbia should be destroyed and turned into an agrarian country of the 19th century.

My dear Boris Nikolayevitch! The courageous and honourable stand taken by you at a recent press conference, your statement that you are ready to render us adequate help, is helping us oppose the NATO aggression. I fully support your idea to send an observing mission to Pale. The more so as the Republic of Srpska was practically recognized after the Geneva talks. I already wrote to you that it would be good to include a diplomat, a soldier and a journalist in your mission. I would like to suggest that, for the purpose of the organization of the mission's work, you send your assistant, Yuri Baturin, whom I know very well and in whom I have absolute trust.

We also absolutely agree that Russia should be a guarantor of our confederate union with Yugoslavia, for which reason we are ready to come to Moscow at any time in order to sign a suitable agreement. However, we cannot accept participation in that process as long as our people are exterminated according to a plan. In the opinion of Western strategists, peace and a process of negotiations cannot go together. It will not be our fault if events develop according to the military scenario. We want peace, but peace will never bring us onto our knees.

I am sending you, dear Boris Nikolayevitch, my deepest respects and the regards of all the people of the Republic of Srpska.

Yours sincerely,
President of the Republic of Srpska
Dr Radovan Karadzic

95-047-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Број 01-1749/95
Датум 17. септембар 1995.

Високопоштовани Борисе Николајевичу,

Обраћам Вам се, вероватно у најкритичнијем тренутку за Републику Српску. Реч је о њеном физичком уништењу на земљи на којој српски народ живи од шестог века, од времена пресељавања Словена на Балкан.

Као што Вам је познато, после наше сагласности да започнемо преговоре ради закључивања мира на основи познатих принципа америчке иницијативе, монструозне ракете и бомбе пале су на Републику Српску, док ваздушни напади трају и дању и ноћу. Иза леђа авијације, војнопоморских и копнених снага НАТО у акцијама учествује и војска Муслиманско-хрватске Федерације. Толико нам је тешко да нема ни смисла подробно говорити о жртвама и страдањима мирног становништва, жена, деце, стараца. Ви то већ знате.

Изложени смо геноциду само стога што реметимо безумне планове за проширење НАТО-а на сву Европу, стога што не прихватамо да се одрекнемо братског руског народа, према којему смо љубав посисали са мајчиним млеком. Због тога, према циничним изјавама америчких представника, Србију треба уништити и претворити у аграрну земљу XIX века.

Поштовани Борисе Николајевичу! Да бисмо стали на пут НАТО агресији помаже нам одважна, часна позиција, коју сте Ви изразили на недавној прес-конференцији, Ваше речи да сте спремни да нам укажете "адекватну" помоћ. У потпуности подржавам Вашу идеју да на Пале упутите руску посматрачку мисију. Утолико више, што је Република Српска после Женевског сусрета већ фактички призната. Већ сам Вам писао да би било добро да у састав Ваше мисије укључите и дипломату, војника и новинара. Дозволите да Вам предложим да ради организације рада ове мисије пошаљете Вашег помоћника Јурија Батурина, човека којег добро знам и коме потпуно верујем.

Такође смо безусловно сагласни да Русија буде гарант нашег конфедералног уједињења са Југославијом, због чега смо спремни да у свако доба допутујемо у Москву ради потписивања одговарајућег договора. Али учешће у том процесу не можемо прихватити у време док траје наше планско истребљивање. Мир и преговарачки процес не могу ићи паралелно, како то тврде западни стратежи. Није наша кривица ако се догађаји буду развијали по војном сценарију. Ми хоћемо мир, али нас никада неће бацити на колена.

Примите, драги Борисе Николајевичу, уверење о поштовању и оданости целог народа Републике Српске.

С нарочитим поштовањем,
Председник Републике Српске
др Радован Караџић

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО
ПРЕДСЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
ГОСПОДИНУ БОРИСУ НИКОЛАЈЕВИЧУ ЈЕЉЦИНУ

Датум: 6. октобар 1995. године

Драги господине Председниче,

Кад год ми се пружала прилика да Вам пишем то сам са задовољством чинио, па то чиним и овога пута, посебно због деликатног тренутка кризе у бившој Босни и Херцеговини.

Као што знате, господине Председниче, ми смо одувек били спремни за закључење коначног и праведног мира. Та наша спремност је игнорисана, ми смо стављани у даљу изолацију, а на крају смо били жестоко нападнути не само од наших непријатеља у грађанском рату, босанских Хрвата и муслимана, него и од Републике Хрватске као посебне државе, а на крају смо немилосрдно бомбардовани од стране авијације НАТО. Тако смо као мала заједница од милион и по људи доспели у најгори могући положај и суочили се са могућношћу потпуног геноцида. Верујемо да нас је међународна заједница кажњавала сасвим неоправдано, и да је то чинила у великој мери и због давања примера другим народима који би одбили да слушају диктат НАТО земаља. Уверени смо да ћемо остати пример моралног посрнућа НАТО земаља и да ће ово бомбардовање остати записано у историји као сраман чин охолих моћника. Претње и повремени удари и даље се настављају. Од нас се очекује да одустанемо од своје слободе и равноправности, што ми никако не можемо учинити. Ипак учинили смо многе компромисе, па смо тако прихватили да наша Република Српска остане у некој врсти уније са федерацијом Босне и Херцеговине коју чине муслимани и Хрвати.

Надамо се да ћемо имати Вашу подршку у захтеву да будемо потпуно равноправни са Федерацијом како је она замишљена вашингтонским папирима.

Оно што нас посебно брине, то је нелогичност да се мировне снаге Уједињених нација, које су овде провеле рат, са наступањем мира замене јаким снагама НАТО пакта. Тешко је поверовати да би мир успешније и непристрасније чувале агресивне снаге НАТО пакта него Уједињене нације. Верујемо да НАТО пакт жели да своје базе из западне Европе пресели на Балкан и ту остане можда заувек.

Ми се оштро супротставаљамо присуству НАТО-а на суседним муслиманским и хрватским територијама. Уверени смо да НАТО жели да стави и Србију и Русију у своје оружаном окружење, чиме се игноришу и потцењују руски интереси на Балкану и стварају услови за трајну нестабилност попут Блиског Истока.

Верујемо такође да ауторитет Русије и Ваш лични ауторитет имају довољну снагу да све ово спрече.

Ми предлажемо један модел који не захтева присуство оружаних снага, осим седам до осам хиљада војних посматрача Уједињених нација. Према том моделу, међународна заједница треба да пренесе одговорност на суседне државе, Хрватску и Југославију, и да оне под претњом санкција одговарају за евентуалне повреде граница од стране хрватско-муслиманске федерације, односно Републике Српске. Војни посматрачи Уједињених нација, у чијем контингенту би морало бити и Руса, требало би да одговорно и непристрасно

извештавају о таквим могућим повредама и инцидентима. Овим моделом би се спречило да НАТО запоседне Балкан.

Надамо се, господине Председниче, да би Ваша лична заинтересованост за проблеме на Балкану могла да спречи грешке међународне заједнице са дугорочним последицама.

Као и увек примите изразе највишег уважавања и љубави које српски народ гаји према Русији и Вама лично.

Ваш,

др Радован Караџић
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

95-048-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

PRESIDENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
Mr BORIS NIKOLAYEVICH YELTSIN

Sarajevo, 6 October 1995

Dear Mr President,

Whenever I had an opportunity to write to you, I did it with pleasure, so I am doing it this time, particularly on account of a delicate moment of crisis in the former Bosnia and Herzegovina.

As you know, Mr President, we have always been ready for concluding a final and just peace. Our readiness was ignored, we were placed into further isolation, and we were finally strongly attacked not only by our enemies in the civil war i.e. Bosnia Croats and Moslems, but also by the Republic of Croatia as a separate state, and at the end we were mercilessly bombed by the NATO air forces. Thus we have, as a small community of a million and a half people, found ourselves in the worst possible position, facing the possibility of total genocide. We believe that the international community has been punishing quite unjustifiably, doing it mostly in order to give an example to other nations that refused to obey the dictate of NATO countries. We are convinced that we shall remain as an example of moral fall of NATO countries, and that this bombing will remain recorded in history as a dishonourable act of arrogant potentates. Threats and occasional strikes still continue. We are expected to give up our freedom and equality which is something we cannot do by any means. Nevertheless, we have done many compromises, and therefore we have accepted our Republic to remain in a kind of union with the federation of Bosnia and Herzegovina consisting of Moslems and Croats.

We hope that we shall have your support in our request to be fully equal with the Federation as it has been conceived by Washington documents.

What is worrying us in particular is the illogicality of the plan that the UN peace-keeping forces that spent the wartime here should be replaced by strong NATO forces when the peace comes into effect. It is hard to believe that peace would be more successfully and more impartially kept by the aggressive NATO forces than by the United Nations. We believe that NATO wants to move its bases from the Western Europe to the Balkans and to stay there probably for ever.

We are strongly opposed to the presence of NATO on the neighbouring Moslem and Croatian territories. We are convinced that NATO wants to put both Serbia and Russia into its armed surroundings thus ignoring and underestimating the Russian interests in the Balkans and creating conditions for permanent instability similar to the Near East.

We believe that the authority of Russia and your personal authority have sufficient strength to prevent all this.

We suggest a model that does not require the presence of any armed forces, but seven or eight thousand UN military observers. According to such a model, the international community

should transfer the responsibility to the neighbouring countries, Croatia and Yugoslavia, and they would, under the threat of sanctions, be responsible for possible violations of borders by the Croat-Moslem federation, and the Republic of Srpska respectively. The UN military observers whose detachment would by all means include Russians should responsibly and impartially report about such possible violations and incidents. Such a model would prevent NATO to occupy the Balkans.

We hope Mr President that your personal involvement as to the problems of the Balkans could forestall the mistakes of the international community with long-term consequences.

As always, please accept the expressions of highest respect and love that the Serbian people cherish for Russia and for you personally.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

95-049-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
2 December 1995
TO: MR JOHN MAJOR
PRIME MINISTER, UK
FROM: DR RADOVAN KARADZIC
PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Dear Prime Minister,

I want to inform you that the Republic of Srpska accepts the Dayton Agreement and that it will assist in its implementation. As you are no doubt aware, however, the Dayton Agreement has, in the case of the city of Sarajevo, already proved dangerously destabilizing. At the stroke of a pen, 150,000 Serbs now living in the wider region of Sarajevo have found themselves facing the prospect of life under the Muslim regime. Needless to say, they do not face this prospect with equanimity. During the war they have repulsed thirty-four Muslim offensives in Sarajevo. If they were to leave, they would be leaving behind the graves of those who have died for Serb Sarajevo, and not just their properties and land. But the problem is even more complex. If the Serbs of Sarajevo were to abandon their homes, the Republic of Srpska would not be in a position to accommodate or employ them.

Accordingly, the Dayton Agreement, as it pertains to Serb Sarajevo, cannot be implemented in the circumstances. Passions are running high, and the Republic of Srpska authorities would be unable to control the behaviour of soldiers and civilians. If nothing is changed, either of two developments is likely: either all Serbs of Sarajevo will leave amid scenes of great chaos, or they will all stay on to fight against Muslim authorities.

We suggest, therefore, that a separate document be adopted for Sarajevo, whereby there would be an interim period of five years during which Serb Sarajevo would have its own police force, local authority and laws - all this, of course, in the context of IFOR presence, and with the aim of preventing any access by the Muslim authorities. Another solution would be to reduce this period to three years, but with an immediate commitment by the international community to start the construction of a new town for the 150,000 Serbs of Sarajevo, that is, some 45,000 - 50,000 apartments. After three years, the Serbs of Sarajevo would move out in an orderly and humane manner, leaving behind their very considerable housing properties to the Federation.

I assure you that we want the Serbs of Sarajevo to stay where they are. But the reality is that they will either leave, and in doing so cause great chaos, or they will stay and create a Beirut out of Sarajevo - with the inevitable consequence of long-term instability. I urge you to consider this matter and the proposed solutions, bearing in mind that a solution must be found before the Paris Conference.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-049-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Господин Џон Мејџор
председник владе УК

Шаље: Др Радован Караџић
Председник Републике Српске

2. децембар 1995.

Поштовани председниче владе,

Желим да Вас обавестим да је Република Српска прихватила Дејтонски споразум и да ће помоћи у његовој примени. Међутим, као што несумљиво знате, Дејтонски споразум се, у случају града Сарајева, већ показао као опасно дестабилизујући. Једним потезом пера, 150.000 Срба који сада живе у ширем региону Сарајева нашло се пред чињеницом да ће убудуће живети под муслиманским режимом. Беспотребно је рећи да Срби ову чињеницу не прихватају равнодушно. У току рата они су одбили тридесет четири муслиманске офанзиве у Сарајеву. Ако треба да оду, они ће оставити за собом гробове оних који су умрли за српско Сарајево, а не само своју имовину и земљу. Али проблем је још сложенији. Ако Срби из Сарајева треба да напусте своје домове, Република Српска неће бити у могућности да их смести и обезбеди им запослење.

Према томе, Дејтонски споразум, онај део који се односи на српско Сарајево, не може се применити у овим околностима. Страсти су се узбуркале, па надлежни у Републици Српској не би били у могућности да контролишу понашање војника и цивила. Ако се ништа не промени, могућа су два развоја догађаја: или ће сви Срби из Сарајева отићи уз сцене великог хаоса, или ће сви остати да се даље боре против муслиманске власти.

Зато предлажемо да се за Сарајево усвоји посебан докуменат, у коме ће се одредити прелазни период од пет година за које време би српско Сарајево имало сопствену полицију, локалне власти и законодавство – све ово, наравно, уз присуство ИФОР-а, а са циљем да се спречи приступ муслиманских власти. Друго решење би било да се овај период смањи на три године, али да међународна заједница одмах почне са изградњом новог града за 150.000 Срба из Сарајева, односно, око 45.000 – 50.000 станова. Након три године Срби из Сарајева би се иселили на миран и хуман начин остављајући за собом своју позамашну стамбену својину Федерацији.

Уверавам Вас да желимо да Срби из Сарајева остану тамо где су. Али реалност је таква да ће они или отићи, и тиме изазвати велики хаос, или ће остати и створити од Сарајева Бејрут – са неизбежним последицама дугорочне нестабилности. Молим Вас да размислите о овоме и о предложеним решењима имајући на уму да се решење мора наћи пре Париске конференције.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник
Република Српска

95-050-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARA JEVO
2 December 1995

TO: MR BORIS N. YELTSIN,
PRESIDENT, THE RUSSIAN FEDERATION
FROM: DR RADOVAN KARADZIC,
PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Dear Mr President,

I want to inform you that the Republic of Srpska accepts the Dayton Agreement and that it will assist in its implementation. As you are no doubt aware, however, the Dayton Agreement has, in the case of the city of Sarajevo, already proved dangerously destabilizing. At the stroke of a pen, 150,000 Serbs now living in the wider region of Sarajevo have found themselves facing the prospect of life under the Muslim regime. Needless to say, they do not face this prospect with equanimity. During the war they have repulsed thirty-four Muslim offensives in Sarajevo. If they were to leave, they would be leaving behind the grave of those who have died for Serb Sarajevo, and not just their properties and land. But the problem is even more complex. If the Serbs of Sarajevo were to abandon their homes, the Republic of Srpska would not be in a position to accommodate or employ them.

Accordingly, the Dayton Agreement, as it pertains to Serb Sarajevo, cannot be implemented in the circumstances. Passions are running high, and the Republic of Srpska authorities would be unable to control the behaviour of soldiers and civilians. If nothing is changed, either of two developments is likely: either all Serbs of Sarajevo will leave amid scenes of great chaos, or they will all stay on to fight against Muslim authorities.

We suggest, therefore, that a separate document be adopted for Sarajevo, whereby there would be an interim period of five years during which Serb Sarajevo would have its own police force, local authority and laws - all this, of course, in the context of IFOR presence, and with the aim of preventing any access by the Muslim authorities. Another solution would be to reduce this period to three years, but with an immediate commitment by the international community to start the construction of a new town for the 150,000 Serbs of Sarajevo, that is, some 45,000 - 50,000 apartments. After three years, the Serbs of Sarajevo would move out in an orderly and humane manner, leaving behind their very considerable housing properties to the Federation.

I assure you that we want the Serbs of Sarajevo to stay where they are. But the reality is that they will either leave, and in doing so cause great chaos, or they will stay and create a Beirut out of Sarajevo - with the inevitable consequence of long-term instability. I urge you to consider this matter and the proposed solutions, bearing in mind that a solution must be found before the Paris Conference.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-050-p

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Господин Борис Н. Јељцин
Преседник Руске Федерације

Шаље: Др Радован Караџић
Председник Републике Српске

2. децембар 1995.

Поштовани господине Председниче,

Желим да Вас обавестим да је Република Српска прихватила Дејтонски споразум и да ће помоћи у његовој примени. Међутим, као што несумљиво знате, Дејтонски споразум се, у случају града Сарајева, већ показао као опасно дестабилизујући. Једним потезом пера, 150.000 Срба који сада живе у ширем региону Сарајева нашло се пред чињеницом да ће убудуће живети под муслиманским режимом. Беспотребно је рећи да ову чињеницу не прихватају равнодушно. У току рата они су одбили тридесет четири муслиманске офанзиве у Сарајеву. Ако треба да оду, они ће оставити за собом гробове оних који су умрли за српско Сарајево, а не само своју имовину и земљу. Али проблем је још сложенији. Ако Срби из Сарајева треба да напусте своје домове, Република Српска неће бити у могућности да их смести и обезбеди им запослење.

Према томе, Дејтонски споразум, онај део који се односи на српско Сарајево, не може се применити у овим околностима. Страсти су се узбуркале, па надлежни у Републици Српској не би били у могућности да контролишу понашање војника и цивила. Ако се ништа не промени, могућа су два развоја догађаја: или ће сви Срби из Сарајева отићи уз сцену великог хаоса, или ће сви остати да се даље боре против муслиманске власти.

Зато предлажемо да се за Сарајево усвоји посебан докуменат, у коме ће се одредити прелазни период од пет година за које време би српско Сарајево имало сопствену полицију, локалне власти и законодавство – све ово, наравно, уз присуство ИФОР-а, а са циљем да се спречи приступ муслиманских власти. Друго решење би било да се овај период смањи на три године, али да међународна заједница одмах почне са изградњом новог града за 150.000 Срба из Сарајева, односно, око 45.000 – 50.000 станова. Након три године Срби из Сарајева би се иселили на миран и хуман начин остављајући за собом своју позамашну стамбену својину Федерацији.

Уверавам Вас да желимо да Срби из Сарајева остану тамо где су. Али реалност је таква да ће они или отићи, и тиме изазвати велики хаос, или ће остати и створити од Сарајева Бејрут – са неизбежним последицама дугорочне нестабилности. Молим Вас да размислите о овоме и о предложеним решењима имајући на уму да се решење мора наћи пре Париске конференције.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник,
Република Српска

95-051-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
2 December 1995
TO: MR JACQUES CHIRAC
PRESIDENT, FRANCE
FROM: DR RADOVAN KARADZIC,
PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Dear Mr President,

I want to inform you that the Republic of Srpska accepts the Dayton Agreement and that it will assist in its implementation. As you are no doubt aware, however, the Dayton Agreement has, in the case of the city of Sarajevo, already proved dangerously destabilizing. At the stroke of a pen, 150,000 Serbs now living in the wider region of Sarajevo have found themselves facing the prospect of life under the Muslim regime. Needless to say, they do not face this prospect with equanimity. During the war they have repulsed thirty-four Muslim offensives in Sarajevo. If they were to leave, they would be leaving behind the graves of those who have died for Serb Sarajevo, and not just their properties and land. But the problem is even more complex. If the Serbs of Sarajevo were to abandon their homes, the Republic of Srpska would not be in a position to accommodate or employ them.

Accordingly, the Dayton Agreement, as it pertains to Serb Sarajevo, cannot be implemented in the circumstances. Passions are running high, and the Republic of Srpska authorities would be unable to control the behaviour of soldiers and civilians. If nothing is changed, either of two developments is likely: either all Serbs of Sarajevo will leave amid scenes of great chaos, or they will all stay on to fight against Muslim authorities.

We suggest, therefore, that a separate document be adopted for Sarajevo, whereby there would be an interim period of five years during which Serb Sarajevo would have its own police force, local authority and laws - all this, of course, in the context of IFOR presence, and with the aim of preventing any access by the Muslim authorities. Another solution would be to reduce this period to three years, but with an immediate commitment by the international community to start the construction of a new town for the 150,000 Serbs of Sarajevo, that is, some 45,000 - 50,000 apartments. After three years, the Serbs of Sarajevo would move out in an orderly and humane manner, leaving behind their very considerable housing properties to the Federation.

I assure you that we want the Serbs of Sarajevo to stay where they are. But the reality is that they will either leave, and in doing so cause great chaos, or they will stay and create a Beirut out of Sarajevo - with the inevitable consequence of long-term instability. I urge you to consider this matter and the proposed solutions, bearing in mind that a solution must be found before the Paris Conference.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

95-051-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Прима: Господин Жак Ширак
Преседник Француске

Шаље: Др Радован Караџић
Председник Републике Српске

2. децембар 1995.

Поштовани господине Председниче,

Желим да Вас обавестим да је Република Српска прихватила Дејтонски споразум и да ће помоћи у његовој примени. Међутим, као што несумљиво знате, Дејтонски споразум се, у случају града Сарајева, већ показао као опасно дестабилизујући. Једним потезом пера, 150.000 Срба који сада живе у ширем региону Сарајева нашло се пред чињеницом да ће убудуће живети под муслиманским режимом. Беспотребно је рећи да ову Срби чињеницу не прихватају равнодушно. У току рата они су одбили тридесет четири муслиманске офанзиве у Сарајеву. Ако треба да оду, они ће оставити за собом гробове оних који су умрли за српско Сарајево, а не само своју имовину и земљу. Али проблем је још сложенији. Ако Срби из Сарајева треба да напусте своје домове, Република Српска неће бити у могућности да их смести и обезбеди им запослење.

Према томе, Дејтонски споразум, онај део који се односи на српско Сарајево, не може се применити у овим околностима. Страсти су се узбуркале, па надлежни у Републици Српској не би били у могућности да контролишу понашање војника и цивила. Ако се ништа не промени, могућа су два развоја догађаја: или ће сви Срби из Сарајева отићи уз сцену великог хаоса, или ће сви остати да се даље боре против муслиманске власти.

Зато предлажемо да се за Сарајево усвоји посебан докуменат, у коме ће се одредити прелазни период од пет година за које време би српско Сарајево имало сопствену полицију, локалне власти и законодавство – све ово, наравно, уз присуство ИФОР-а, а са циљем да се спречи приступ муслиманских власти. Друго решење би било да се овај период смањи на три године, али да међународна заједница одмах почне са изградњом новог града за 150.000 Срба из Сарајева, односно, око 45.000 – 50.000 станова. Након три године Срби из Сарајева би се иселили на миран и хуман начин остављајући за собом своју позамашну стамбену својину Федерацији.

Уверавам Вас да желимо да Срби из Сарајева остану тамо где су. Али реалност је таква да ће они или отићи, и тиме изазвати велики хаос, или ће остати и створити од Сарајева Бејрут – са неизбежним последицама дугорочне нестабилности. Молим Вас да размислите о овоме и о предложеним решењима имајући на уму да се решење мора наћи пре Париске конференције.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник

Република Српска

95-052-0

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО
Пале, 12. децембар 1995.

Господин Д.О. Рогозин
Председник Извршног одбора КРО
МОСКВА
РУСИЈА

Поштовани господине Председниче,

Срдачно Вас поздрављам, и памтим Ваш боравак на Палама зато што нам присуство пријатеља, у овим тешким данима, значи и охрабрење, и подршку.

Руски и српски народ судбински су везани својим словенским пореклом, православљем, сродношћу језика, од давнине и културе, савезништвом у ратовима у ова два века, а данас - истом борбом за своја права, и истим интересима.

Желим успех Конгресу Руских Општина, на предстојећим изборима за Државну Думу, и сматрам да би то била победа демократских и патриотских снага у Русији. Победа демократских снага омогућава препород Русије, а победа патриотских снага осигурава независну спољну политику Русије у свету, у Европи, и на Балкану.

Примите изразе мог пријатељства,
искрено Ваш,
др Радован Караџић
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

95-052-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
Pale, 12 December 1995

Mr D. O. Rogozin
Chairman of the Executive Committee
of the Congress of Russian Municipalities
MOSCOW
RUSSIA

Dear Chairman,

I am sending you my warm regards and I remember your visit to Pale, as the presence of a friend, in these difficult days, gives us encouragement and support.

The Russian and Serbian people have always been linked through their destiny, with their shared Slavic origin, Orthodox faith, kindred languages, cultures, alliance in the wars in the past two centuries and today – with the same fight for their rights and the same interests.

I wish success to the Congress of Russian Municipalities at the forthcoming elections to the State Duma, as, in my opinion, it would represent a victory of democratic and patriotic forces in Russia. The victory of democratic forces enables the revival of Russia, whereas the victory of patriotic forces ensures an independent foreign policy of Russia in the world, Europe and the Balkans.

Yours truly,

Dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

ГОДИНА 1995.
НЕДАТИРАНА ПИСМА

YEAR 1995
UNDATED LETTERS

95-053-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

To: the Mayor of Moscow
Mr Yuri Mikhaylovich Lushkov

Dear Mr Lushkov,

I am honoured to, on my behalf and on behalf of the Republic of Srpska, express gratitude for your beneficence and the fact that you offered us the opportunity to open our Centre in Moscow. I assure you, Mr Lushkov, that the Serb people appreciate your kindness and courage, the fact that you raised your voice and acted as a benefactor. You are one of the rare politicians in the world who have shown with their actions that there can be no peace without a minimum of justice. We do not here take into account the fact that the Serbs and the Russians are one nation, one blood, one religion and one inseparable destiny – we are aware that it was not simple for you to express support to the Serbs, even in your own country, in which part of the official leadership, to put it mildly, does not understand "the Serb issue". It is for this very reason that we appreciate your knightly benevolence even more.

On the basis of information in our possession, your visit to Belgrade is expected in the near future. I believe that will give us an opportunity to meet, get to know each other and consider possibilities of mutual cooperation. Owing to the press and our representative in Moscow, Mr T. Dutina, we have been acquainted with your spiritual and creative feat – the restoration of the Church of Christ the Saviour and I would like to exchange opinion with you on how I myself and the people of the Republic of Srpska may provide aid in the restoration of the Church, which belongs to the entire Orthodox world and binds the entire Orthodox world.

I am sending you, Mr Lushkov, my deepest respects and the most profound gratitude.

I am also sending you brotherly regards with the faith in the Orthodox goodness and spirituality.

President of the Republic of Srpska
Dr Radovan Karadzic

[This letter was probably sent in September 1995.]

95-053-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Градоначелнику Москве
Господину Јурију Михаиловичу Лушкову

Поштовани господине Лушков,

Част ми је да Вам у своје име и у име Републике Српске захвалим на показаном добротинству, на томе што сте нам пружили могућност да у Москви отворимо свој Центар. Уверавам Вас, господине Лушков, да српски народ зна да цени и памти Вашу доброту и храброст, то што сте подигли свој глас и добротинствено изразили своју позицију. Ви сте за сада један од ретких политичара у свету који делима показује да мир не може постојати бар без минимума праведности. На страну факат да су Срби и Руси један исти народ, једна крв, религија и неодвојива судбина, нама је познато да Вама није било једноставно изразити подршку Србима, чак ни у сопственој земљи, где део званичне политике, благо речено, не разуме "српско питање". Управо нам је због тога још дража Ваша витешка благонаклоност.

По информацијама које поседујемо, у најскорије време се може очекивати Ваша посета Београду. Сматрам да нам се тиме пружа прилика да се сретнемо, ближе упознамо и размотримо могућности заједничке сарадње. Путем штампе и преко нашег представника у Москви господина Т. Дутине упознати смо са Вашим духовним и стваралачким подвигом у обнови Храма Христа Спаситеља, па бих желео да са Вама разменим и мишљење о томе како бих се ја лично и народ Републике Српске укључили у акцију помоћи око обнове Храма, који припада целом православном свету, и који обавезује цео православни свет.

Поштовани господине Лушков, молим Вас да примите изразе братске захвалности и оданости.

Шаљем Вам братски поздрав с вером у православу доброту и духовност.

Председник Републике Српске

др Радован Караџић

[Ово писмо је упућено вероватно септембра 1995.]